

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 124, ЧИСЛО 49, П'ЯТНИЦЯ, 8 ГРУДНЯ 2017 РОКУ

1893

Vol. 124, No. 49, FRIDAY, DECEMBER 8, 2017

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Одне на думці – вибори

Петро Часто

Сьогоднішня внутрішня ситуація в Україні змушує знову згадати висловлену американським теологом і письменником Джеймсом Фріменом Кларком традиційну суспільну істину: „Політик думає про наступні вибори, державний діяч – про наступні покоління“. І якщо саме за цим критерієм оцінювати рівень і якість життя української людини, передусім – соціально-економічного, то знайдемо небагато свідчень про державних діячів і їхнє переймання долею наступних поколінь. А от політиків не бракує, і не є таємницею, чому вони, щойно відбудуться одні вибори, вже думають про наступні: тому що не хочуть залишитися поза владою, оскільки вона означає доступ до особистого збагачення.

До президентських виборів – тобто до 2019 року – нібито ще далеко, але фактично передвиборна кампанія вже почалася. Безпомилкова ознака цього – туман, створюваний соціологами, які не встидаються оголошувати наперед замовлені їм результати. Наприклад, згідно з останніми опитуваннями Центром Разумкова, якби вибори відбувалися тепер, то чинного Президента Петра Порошенка підтримали б 14 відс. виборців, а провідну опозиційну Юлію Тимошенко – лише 8 відс. Тим часом Центр соціальних досліджень „Софія“ дає цілком інші результати: за Ю. Тимошенко готові проголосувати 13 відс. українців, за П. Порошенка – 9.9 відс. Далі йдуть керівник „Опозиційного блоку“ у Верховній Раді Юрій Бойко, голова нової партії „За життя“ Вадим Рабінюк, голова Радикальної партії Олег Ляшко, голова „Громадянської позиції“ Анатолій Гриценко – усі старі обличчя. Щоправда, є також соціологія, котра президентську перспективу надає відомому українському співакові Святославу Вакарчукові, хоч сам він ще жодних заяв не робив. Деякі опитування навіть свідчать, нібито С. Вакарчук іде відразу другим після П. Порошенка.

Але якщо не з'явиться реальна, підтримана усією свідомою частиною суспільства альтернатива „старій гвардії“, то експерти пророкують перемогу П. Порошенкові. А вона, швидше за все, не з'явиться. І зовсім не тому, що в країні нема достойних людей, чесних і вольових, і навіть не тому, що помайданна влада ще успішніше, ніж домайдання, вміє дискредитувати своїх потенційних суперників, а тому що суспільство, на жаль, вже утвердилося в переконанні: стара антинародна державна система досягла такого рівня самозахисту, що ні зламати, ні змінити її неможливо.

„Ніхто в своєму розумові не хоче стрибати у смердюче болото, і це є ознакою здорової психіки і присутності совісті. От і тримаються гідні люди на глибині. А на поверхню спливає піна...“, – робить висновок соціальний психо-

(Закінчення на стор. 12)

У Києві була спроба затримати Саакашвілі

КИЇВ. – 5 грудня до помешкання Михайла Саакашвілі на вулиці Костьольній прийшли представники Служби безпеки України (СБУ) та Генеральної прокуратури, щоб провести слідчі дії.

М. Саакашвілі піднявся на даху будинку, щоб уникнути затримання. М. Саакашвілі вивели з будівлі і силоміць посадили в мікроавтобус. Там зібралося близько сотні людей, які відбили політика у силовиків і витягнули його з машини. Біля будинку почалися сутички, вибухи петард.

Адвокат М. Саакашвілі Руслан Чорнолуцький заявив, що не знає, в рамках якої справи ведуться слідчі дії. СБУ повідомила, що затримала М. Саакашвілі за сприяння учасникам злочинних організацій та укрита їх злочинної діяльності. За цією статтею йому загрожує від трьох до п'яти років ув'язнення.

У чому саме підозрюють М. Саакашвілі українські правоохоронці офіційно не повідомили. Однак, голова фракції „Блок Петра Порошенка“ у Верховній Раді Артур Герасимов заявив з трибуни Верховної Ради, що діяльність М. Саакашвілі могли фінансувати представники команди Віктора Януковича.

Вже на волі М. Саакашвілі в оточенні активістів прийшов до Верховної Ради. Він сказав зі

Провідник „Руху нових сил“ Михайло Саакашвілі звільнений з автомобіля, в якому його намагалися вивезти правоохоронці, в Києві 5 грудня. Під будинком відбулися бійки між соратниками М. Саакашвілі і правоохоронцями. (Фото: Володимир Гонтар/УНІАН)

сцени біля Верховної Ради: „Вони звинувачують мене у зв'язках з людьми, які осіли на території Росії. Але немає на пострадянському просторі більшого ворога у Путіна, ніж я“. Правоохоронці не перешкоджали рухові колони.

Перед тим Генеральний прокурор Юрій Луценко заявив журналістам, що М. Саакашвілі отримав 500 тис. дол. від українського підприємця-втікача Сергія Курченка. За словами Ю. Луценка, на отримані від С. Курченка гроші фінансувалися акції протесту, організовані М. Саакашвілі та його партією.

BBC

Сенат Пенсильванії визнав геноцид

Уляна Мазуркевич

ГАРІСБУРГ, Пенсильванія. – 15 листопада Сенат Пенсильванії у Гарісбургу призначив листопад 2017 року як „Місяць пам'яті українського геноциду“.

У резолюції Сенат стверджує, що „85 років тому Йосиф Сталін і його тоталітарний режим здійснили акт геноциду через застосування голоду, з конфіскацією землі, збіжжя і тварин

(Закінчення на стор. 17)

Михайло Савків (праворуч) вручає стейтовому сенаторові Стюарту Грінліфові (другий зліва) відзначення „Приятель УНІС“. Присутні Уляна Мазуркевич та Євген Луців. (Фото: Дар Грос)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Українській дипломатії вже 100 років

КИЇВ. – 28 листопада у Дипломатичній академії ім. Генадія Удовенка заступник Міністра закордонних справ Василь Боднар відкрив Міжнародну наукову конференцію „Сучасна українська дипломатична служба: шлях тривалістю 100 років“. Під час конференції відкрито виставку архівних документів „Українська дипломатія 1917-1924 років: зародження національних традицій“, присвяченої 100-літтю створення зовнішньополітичного відомства Української Народної Республіки – Генерального секретарства міжнародних справ. У відкритті конференції та виставки взяли участь колишні міністри закордонних справ України, представники чужоземних дипломатичних місій та науковці. (Міністерство закордонних справ України)

■ Заборонили серіал „Свати“

КИЇВ. – 29 листопада Державне агентство України з питань кіно заборонило серіал „Свати“, скасувало державну реєстрацію і визнало недійсними прокатні посвідчення на всі сезони серіалу. 22 листопада Служба безпеки України повідомила про заборону Федорові Добронравову, який знімається в серіалі „Свати“, на в'їзд в Україну терміном на три роки. У відомстві повідомили, що росіянин робив антиукраїнські публічні заяви, в яких, зокрема, підтримував анексію Криму Росією, також неодноразово відвідував Крим з порушенням встановленого українським законом порядку. 28 листопада Міністерство культури України внесло Ф. Добронравову до переліку осіб, які загрожують національній безпеці держави. (Радіо Свобода)

■ Данішевська – Голова Верховного суду

КИЇВ. – 30 листопада головою Верховного суду України обрали суддю Касаційного господарського суду Валентину Данішевську. Під час таємного голосування першого пленуму нового Верховного суду кандидатуру В. Данішевської підтримали 67 суддів зі 111 присутніх. Голову Верховного суду обирають терміном на чотири роки. Одна особа може обіймати цю посаду не більше двох строків поспіль. На момент початку роботи нового Верховного суду припиняють функціонування старий Верховний суд, Вищий адміністративний суд, Вищий господарський суд і Вищий спеціалізований суд з розгляду цивільних і кримінальних справ. (Радіо Свобода)

■ Україна має дешевий інтернет

КИЇВ. – 30 листопада Україна потрапила на друге місце оцінки дешевизни інтернету, який склала британська фірма „BDRC Continental“ спільно з провайдером „Cable.co.uk“. Компанії проаналізували вартість понад 3,000 інтернет-тарифів у 196 країнах з серпня по жовтень 2017 року. Потім дослідники підрахували середньомісячну плату за широкопasmовий інтернет для кожної країни і перевели цю суму в долари США. Вони визначили, що в Україні вартість інтернет-послуг на місяць становить 5.47 дол. – це другий показник дешевизни інтернету. Найдорожчі тарифи на інтернет в Буркіна-Фасо. Згідно з даними дослідників, середньомісячна вартість інтернету у США становить 66.17 дол., у Канаді – 54 дол., у Німеччині – 34.22 дол. („Укрінформ“)

■ Поліцаї вкрали 120 тис. дол.

ОДЕСА. – 1 грудня оперативники Департаменту внутрішньої безпеки затримали трьох правоохоронців, які викрали 120 тис. дол. з автомобіля інкасаторів. Два старші слідчі та заступник начальника відділу слідчого управління одеської поліції дізналися про групу осіб однієї з фірм, яка займається перевезенням грошей в особливо великих розмірах на території Одеси. Вони спланиували напад на інкасаторів і заволодіння грошима. Змовники із залученням бійців полку особливого призначення поліції Одеси зупинили авто на одній з вулиць, поклали на землю водія та пасажирів і провели обшук, під час якого викрали з автомобіля інкасаторів дві торбинки зі 120 тис. дол. і поклали їх до своєї машини. („Українська правда“)

ДО УКРАЇНСЬКО-ПОЛЬСЬКОГО ПОРОЗУМІННЯ

Погодитися на незгоду

Олександр Сушко

У листопаді, на тлі чергового загострення українсько-польських взаємин, група політичних експертів від обох сторін, до яких належить і автор цих рядків, виступила з зверненням до політиків. Його суть — прийняти засадниче право сторін не погоджуватися в усьому одна з одною, визнати право на незгоду з питань історії і при цьому далі шукати рішення двосторонніх питань з перспективи майбутнього.

Експертна група, що ініційована Міжнародним фондом „Відродження“ (Україна) та Фондом Стефана Баторія (Польща), вже оприлюднила перелік рекомендацій політикам з обох сторін. Тим часом динамічні події спонукають до подальших роздумів.

Українсько-польські взаємини переживають, мабуть, найтяжчий період часів своєї взаємодії у форматі незалежних держав. Суперечності мають невідповідний характер і не можуть бути вичерпані швидко, навіть коли є політична воля на рівні керівників держав, адже торкаються глибинних процесів еволюції національної ідентичності, позиціонування обох народів, точніше — їхніх провідних прошарків, у світі, що змінюється.

Зформувалися дві симетричні тенденції, що позначають відмінність нинішнього моменту від попереднього „золотого віку“ українсько-польських взаємин, що тривав чверть століття і був безпрецедентно позитивним для зв'язків двох народів упродовж усього історичного часу.

З боку Польщі спостерігаємо витіснення правлячою елітою „гедройцевого“ розуміння стосунків з східними сусідами, насамперед українцями, та піднесення „кресового“ прочитання східної

політики Польщі. Рівний партнер перетворюється подекуди на ментора і „цивілізатора“, а адвокат — на прокурора. Підтримка перестає бути безумовною й узалежнюється готовністю України поділяти домінуюче польське історичне бачення, принаймні щодо Другої світової війни. Мовляв, навіщо нам той корумпований і безнадійний у реформах Київ, якщо він нічим не готовий допомогти нам у просуванні нашого бачення Польщі та Європи? Розуміння принципової значущості незалежної України для безпечного майбутнього Польщі (безвідносно до історичного наративу) — неухильно знижується.

З боку України бачимо спробу „стрибка на Захід“ — поширення уявлень про неонов'язковість ролі Польщі як моста чи „адвоката“ України у взаєминах з Заходом. Мовляв, навіщо нам ненадійна й невлизова Варшава, якщо ми можемо напряму говорити з Берліном, Брюсселем, Лондоном, Вашингтоном і знаходити там розуміння навіть швидше, ніж за посередництва нинішньої скомпрометованої недемократичними євроскептиками Варшави, яка нині далеко не всюди на Заході є бажаним гостем? Визнання принципової значущості Польщі для європейського майбутнього України — неухильно розмивається.

Обидві тенденції, на мою думку, хибні, їх треба поборювати в дискусіях, однак, з ними доводиться рахуватись як з об'єктивним чинником нинішнього історичного моменту.

Історія почала відігравати непропорційно визначальну роль у двосторонніх взаєминах.

З боку України відбувається кристалізація

(Закінчення на стор. 16)

АКТУАЛЬНЕ

Росія повертає ракети на рейки

Левко Хмельковський

12 травня 2016 року у Росії почали створення БЖРК „Баргузин“. Що таке БРЖК? Це Бойовий залізничний (російською мовою железнодорожний) ракетний комплекс — спеціально сконструйований потяг-привид, у вагонах якого розміщені стратегічні ракети міжконтинентальної класи, а також командні пункти, технологічні і технічні системи, особовий склад.

БЖРК був побудований в СРСР, коли його влада збагнула, що США мають ракети, якими можуть завдати удару по точно визначених точках базування радянських ракет. У Москві вирішили створити рухомі пускові комплекси ракет на залізниці. Вони могли постійно змінювати місце постою і тому буди б недосяжними для американців. Наказ про створення БЖРК з ракетою РТ-23 був підписаний 13 січня 1969 року.

Міжконтинентальну балістичну ракету вагою понад 150 тонн треба було розмістити в залізничному вагоні, а поїзд мав ходити по загальних коліях країни з швидкістю 120 кілометрів на годину. Чи витримають таку вагу швидкість мости і колія, чи витримає сам поїзд пуск ракети, що буде з електролініями на коліях? Також довга ракета не вміщувалися у стандартні вагони і довелося придумувати вихід з цього становища. А ще треба було знайти можливість збереження військової таємниці, оскільки проект був суворо таємним.

Для випробування було здійснено 18 виходів БЖРК на залізниці країни, пройдено понад 400 тис. кілометрів у різних кліматичних зонах — від тундри до пустелі. Щоб дослідити вплив повітряної ударної хвилі, 27 лютого 1991 року провели імітацію ядерного вибуху, для чого підірвали 100 тис. противотанкових мін ТМ-57, вивезених з радянських сховищ в Німеччині. З мін склали піраміду висотою 20 метрів. Від вибуху утворилася яма глибиною 10 метрів і у діаметрі 80 метрів, акустичний тиск у БЖРК досягнув межі, а пускова установка зрушилася з місця.

Будували ракети в Дніпропетровську і Павлодарі. Ще у 1951 році автотракторний завод, що його будували в Дніпропетровську, був переорієнтований на випуск балістичних ракет. Йому

присвоєно назву „завод ч. 586“. Було створене особливе конструкторське бюро ОКБ-586, яке з 1966 року має назву „Південне“. Самі ракети для БЖРК випускали у 1983-1993 роках на Павлоградському механічному заводі, що входив до об'єднання „Південмаш“.

Кожний БЖРК приймав ракетний полк. В потязі було понад 70 військових, вели потяг теж військові. Перший БЖРК став на бойове чергування в жовтні 1987 року, а вже наступного року було 15 пускових установок, які стояли у чотирьох кілометрах одна від одної в стаціонарних спорудах.

У 1991 році в СРСР було вже три ракетні дивізії, озброєні БЖРК. У кожній було чотири ракетних полки (разом 12 БЖРК, по три пускових установки в кожному). В СРСР на коліях були прокладені більш важкі рейки, дерев'яні шпали замінені на залізобетонні, насипи зміцнені стійкішим щебенем. Але Захід стривожила ця новина. Після зустрічі у 1991 році провідників СРСР Михайла Горбачова і Великобританії Маргарет Течер СРСР був змушений обмежити маршрути патрулювання БЖРК і не випускати їх на залізниці країни.

Від 1993 Росія була зобов'язана зняти з озброєння ракети РТ-23УТТХ до 2003 року. Довелося розібрати усі БЖРК. Залишили лише два, як музейні експонати.

Але в грудні 2011 року командувач Ракетними військами Росії генерал-лейтенант Сергій Каракаєв заявив про можливе відродження БЖРК. 23 квітня 2013 року заступник міністра оборони Юрій Борисов повідомив про відновлення у Московському інституті теплотехніки конструювання БЖРК нового покоління. Новий БЖРК має ракету з відділеною головною частиною і замаскований під стандартний вагон-рефрижератор довжиною 24 метри при довжині ракети 22.5 метра.

Україна зберегла свої ракетні потужності. 2016 року „Південмаш“ у півтора рази збільшив своє завантаження і цього року воно зростає. Тут випускають ракети-носії, ракетні двигуни, вітряні турбіни, тролейбуси, трактори, обладнання для харчової промисловості і для літаків Ан-140, Ан-148, Ан-158.

Подбали про пам'ять загиблих

КИЇВ. – 17 листопада відбулася конференція „Гідне вшанування пам'яті загиблих воїнів“, спрямована на вшанування героїв боротьби українського народу за незалежність та територіальну цілісність України. У ній взяли участь відомі громадські діячі, журналісти, мистці, військові, представники дипломатичних установ та української влади, зокрема, головний редактор „Цензор.нет“ Юрій Бутусов, український історик, письменник, президент Історичного клубу „Холодний Яр“ Роман Коваль, ведучий гурту „OtVinta“ Юрій Журавель, начальник відділу оборонного співробітництва при Посольстві США в Україні полковник Роберт Пітерс, заступник Міністра молоді та спорту Ярослав Войтович та інші.

Під час конференції працювали різні панелі, на яких розглядалися питання військово-патріотичного виховання, гідного вшанування загиблих воїнів, психологічної допомоги сім'ям загиблих. Також обговорювалась церемонія

прощання та способи героїзації бійців.

„Війна дала нам героїв, багато з яких поклали життя за Україну. Питання прощання та збереження пам'яті загиблих воїнів турбує вузьке коло людей. При цьому, на четвертому році війни, при тисячах загиблих, Україна досі не має уніфікованої церемонії поховання військових. Всі ці питання дуже делікатні і надважливі, вимагають широкого експертного обговорення. Саме тому ми разом із партнерами ініціювали проект „Voïny“, в рамках якого відбувається сьогоднішня конференція“, – розповів голова „Корпусу захисників Революції Гідності“ Андрій Бойчук.

Конференцію було організовано під патронатом Міністерства молоді та спорту України, в рамках проекту „Voïny“. Ініціатори проекту: „Republic“, Корпус захисників Революції Гідності, „Legal Alliance Company“.

Корпус захисників Революції Гідності

Учасники конференції (зліва): головний редактор сайту „Цензор.нет“ Юрій Бутусов, представник Міністерства внутрішніх справ Олексій Бонтаренко, заступник Міністра молоді та спорту України Ярослав Войтович, начальник відділу оборонного співробітництва при Посольстві США в Україні, полковник Роберт Пітерс, перекладач Р. Пітерса та представник Міністерства оборони полковник Андрій Овсянніков.

Виставка розповіла про УНР

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – Біля Головної пошти до 100-річчя проголошення Української Народної Республіки (УНР) 20 листопада відкрилася виставка „100 років боротьби: Українська революція 1917-1921“. На виставці розміщені експонати, присвячені Центральній Раді, Гетьманату, Директорії УНР і ЗУНР, Українському Криму і Українській флотії, військовому будівництву та дипломатії, освіті і культурі, українським грошам і державній символіці.

Директор Українського інституту національ-

ної пам'яті Володимир В'ятрович, відкриваючи 70-метрову експозицію просто неба, зазначив: „Завдання нинішньої виставки – показати, що сьогоднішня держава є спадкоємницею Української Народної Республіки“.

Понад 250 документів і фотографій, представлених в експозиції, розповідають про провідників революційного руху Євгена Чикаленка, Михайла Грушевського, Володимира Винниченка, Павла Скоропадського, Симона Петлюру, Миколу Міхновського, В'ячеслава Липинського, Євгена Коновальця, Петра Болбочана та інших діячів. Виставка в центрі столиці триватиме декілька місяців.

Виставка „100 років боротьби: Українська революція 1917-1921“ біля фасаду Головної пошти. (Фото: Георгій Лук'янчук)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ У Києві є 10 тис. вакансій

КИЇВ. – У базі даних Київської міської служби зайнятості налічується понад 10 тис. вакансій. Про це 30 листопада розповіли у столичній службі зайнятості. Серед найбільш затребуваних на ринку праці – інженери, менеджери, вчителі, бухгалтери, лікарі, водії, продавці, касири, медичні сестри, слюсарі. Серед найменш затребуваних професій – хемік, токарь, енергетик, режисер. За сприянням столичної служби зайнятості роботу знайшли 2,200 переселенців. Протягом січня-жовтня цього року в Київському міському центрі зайнятості закінчили навчання 2,173 осіб, з них 1,976 осіб працевлаштовані на нові робочі місця. („Укрінформ“)

■ Чемпіонат буде без України

МОСКВА. – 1 грудня відбулося жеребкування фінальної стадії Чемпіонату світу з футболу-2018. Процедура жеребкування 32 найкращих національних футбольних команд світу провели колишній нападник збірної Англії Гарі Лінкер та російська спортивна телеведуча Марія Командна. Національній збірній України не вдалося пройти відбір до фінальної частини світової першості. На груповій стадії вона пропустила вперед Ісландію та Хорватію. („Укрінформ“)

■ Триває суд над Януковичем

КИЇВ. – 4 грудня відновлено судовий процес над Віктором Януковичем, якого звинувачують у державній зраді. З часу, коли у травні почався заочний процес над колишнім президентом, вже вчетверте змінюється його адвокат. Це затягує суд, у чому, як багато хто вважає, зацікавлений В. Янукович. Насправді йдеться про цілеспрямовану і продуману його тактику з далекосяжними планами. В. Януковича підозрюють у державній зраді, пособництві в умисних діях, вчинених з метою зміни меж території та державного кордону України, пособництві у веденні агресивної війни. (BBC)

■ ООН допоможе українцям

КИЇВ. – План гуманітарного реагування 2018 року, на який планується витратити 187 млн. дол., охопить 2.3 млн. українців на Донбасі. Про це повідомив 4 грудня гуманітарний координатор системи ООН в Україні Ніл Вокер. Він зазначив, що не лише уряд, а й весь народ України має продемонструвати солідарність із тими людьми, які живуть у зоні конфлікту. ООН зі свого боку на всіх рівнях, в усіх організаціях, в усіх столицях через офіційних осіб буде привертати увагу світової громадськості до тих подій, які відбуваються в Україні, і до потреби в гуманітарній допомозі. („Укрінформ“)

■ Прихильники Саакашвілі провели ходу

КИЇВ. – 3 грудня у Києві відбулась хода прихильників провідника політичної партії „Рух нових сил“ Михайла Саакашвілі. Колонна розпочала свій рух зі столичного парку ім. Тараса Шевченка, пройшла Хрещатиком до вулиці Інститутської. Колону супроводжувала Національна поліція та Національна гвардія. У ході брали участь представники Черкаської, Запорізької, Івано-Франківської, Дніпропетровської областей, народні депутати України. Вони несли прапори Грузії, „Свободи“, плакати з написами „Імпічмент“, а також вигукували „Герої не вмирають, вмирають вороги!“ („Укрінформ“)

■ Україна не отримає допомогу

КИЇВ. – Європейська комісія заявила, що Україна не отримає третій транш допомоги Євросоюзу у 600 млн. євро через невиконання низки зобов'язань. Для отримання грошей Україна мала здійснити кроки для збільшення прозорості у сферах управління державних фінансів, запустити реформи державного управління та судів, просунутись у реформуванні енергетичного сектору та покращити бізнес-клімат. У заяві Єврокомісії вказано, що Україна не виконала чотири конкретні умови отримання третього траншу. (BBC)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Росія відкинула заклик США

МОСКВА. — Росія відкинула заклик США припинити всі зв'язки з комуністичною Північною Кореєю. Міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров сказав журналістам: „Ми дивимось на це негативно“. Виступаючи 30 листопада в Мінську, столиці Білорусі, він закинув, що США провокують режим Кім Джонг-уна, і вимагав знати, чи Вашингтон змовляється, щоб знищити цю ізольовану країну. День раніше Вашингтон закликав країни світу припинити всі дипломатичні й торговельні контакти з Північною Кореєю після того, як ця країна випробувала свою третю міжконтинентальну балістичну ракету, яка, за її словами, може нанести удар донебудь у США. Посол США до ООН Нікі Гейлі заявила: „Якщо настане війна, будьте певні, що північнокорейський режим буде знищений“. Раніше цього року США вимагали накласти повне ембарго на доставку нафти до Північної Кореї, але Росія і Китай виступили проти цього. („AFP“)

■ Росії заборонено участь в Олімпіаді

ЛЬОЗАННА, Швейцарія. — Міжнародний Олімпійський Комітет (МОК) заборонив Росії брати офіційну участь в Зимовій Олімпіаді 2018 року в Пйонгчангу, Південна Корея. Російські урядовці не можуть бути присутніми, прапор Росії не буде виставлений і національний гімн не буде виконаний. Рішення МОК було оголошено 5 грудня після 17-місячного розслідування про допінг під час Олімпіади в Сочі, Росія. Голова МОК Томас Бах висловив стурбованість не лише шахрайством Росії, але і тим, що вона це зробила підкупом олімпійської лабораторії, виконуючи вказівки російських олімпійських урядовців. Це може відбитися на Чемпіонаті світу-2018 з футболу в Росії, який має вартість 11 млрд. дол. Теперішній заступник прем'єр-міністра Росії Віталій Мутко був найвищим спортовим урядовцем країни під час Олімпійських Ігор (2014) в Сочі. Йому закидали участь в скандалі. Тепер МОК оголосив, що В. Мутко є назавжди позбавлений участі в Олімпіадах. Він є головою місцевого оргкомітету Чемпіонату світу, але ФІФА заявила 5 грудня, що кара МОК за олімпійське шахрайство не матиме жодного впливу на футбольний турнір. („The New York Times“)

■ Аргентина припинила розшук судна

БУЕНОС-АЙРЕС. — Аргентина 30 листопада припинила спроби врятувати 44-членну залог свого підводного човна, який зник 15 листопада. Човен мав досить повітря на сім днів. Він мав повернутися до своєї бази після того, як вода зайшла у його дихальні труби. Міжнародні підслухові пости, які стежать за секретними атомовими вибухами, повідомили 23 листопада, що почули звук, який міг бути вибухом з цього судна. („Reuters“)

■ Росія і Китай розбудовують нову зброю

СІМІ-ВЕЛІ, Каліфорнія. — Голова Стратегічної команди США перестеріг, що Росія і Китай розбудовують нову зброю, яка бере на приціл такі військові ресурси США, як сателіти в космосі. Виступаючи 2 грудня на Форумі національної оборони ім. Рональда Рейгана в Каліфорнії, чотиризірковий генерал Військово-Повітряних Сил (ВПС) США Джан Гайтен сказав, що розбудова цієї нової зброї не є таємницею, і що Росія та Китай „розбудовують нові спроможності, щоб дати виклик США, виклик нашим союзникам, і щоб змінити баланс сил у світі“. „Ми не можемо на це дозволити“, – він додав. Генерал пояснив, що Росія і Китай побачили, як успішно США користувалися сателітами під час війни в Перській затоці у 1991 році, і тепер стараються відібрати у США цю спроможність у майбутніх конфліктах. Республіканський конгресмен з Алабами Майк Раджерс пригадав, що саме космічні сателіти США перші бачать запуск ворожих ракет. Секретар ВПС США Гетер Вільсон сказала, що США мусять зайняти нове становище, яке виразно вказуватиме, що коли ці сателіти взяли на приціл США, то це слід трактувати як ворожий акт. („CNN“)

Українці нагадали світові про Голодомор

До „Свободи“ надійшли вістки про відзначення 85-річчя Голодомору-геноциду 1932-1933 років в Україні. Деякі з них вміщені на цих сторінках.

ВАШІНГТОН

Посольство України спільно з Крайовим комітетом США з визнання Голодомору геноцидом, іншими організаціями української громади і американськими друзями провело відзначення другої річниці відкриття Меморіалу пам'яті жертв Голодомору-геноциду в столиці США, фотовиставку і бріфінг в Конгресі США з тематики Голодомору-геноциду, презентацію книги „Червоний Голод: Війна Сталіна з Україною“ Ен Апелбавм на церемонії вручення премії Фундації Омеляна і Тетяни Антоновичів.

Посол України в США Валерій Чалий та учасники акції 24 листопада запалили свічки пам'яті на подвір'ї Посольства та вшанували пам'ять жертв Голодомору-геноциду хвилиною мовчання.

Біля Меморіалу пам'яті жертв Голодомору-геноциду в столиці США.

Виступив голова Крайового комітету США з визнання Голодомору геноцидом Михайло Савків, а священники Української Католицької Церкви відправили поминальну молитву. (Посольство України у США)

РИМ

Олесь Городецький

26 листопада на площі дель Пополо українська громада вшанувала пам'ять жертв Голодомору. Ієромонах Орест Козак відслужив Панахиду за душі вбитих голодом.

Свідчення про Голодомор італійською, англійською, українською мовами, тематичні плякати та символіка розповідали італійцям та туристам про найбільшу трагедію українців, яку спричинив більшовицький режим. („Укрінформ“)

Під час акції на площі дель Пополо у Римі. (Фото: Олесь Городецький)

ЛІСБОНА

25 листопада у монастирі Єроніма відбувся Молебень в пам'ять жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні, який очолив Архієпископ Рівненський і Острозький Іларіон Української Православної Церкви Київського Патріархату. З ним були священники Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) та Православної церкви Вселенського Патріархату.

Увечері відбулася акція „Мирна хода“, у якій взяли участь Посол України в Португалії Інна Огнівець, начальник Управління з питань закордонного українства Міністерства закордонних справ України Лариса Дір, голова Спільки українців у Португалії Павло Садох, координатор Української Греко-Католицької Церкви о. Ілля Фіголь, який разом з священниками УГКЦ відслужив Панахиду в церкві св. Антонія.

Українці під час „Мирної ходи“ у Лісбоні.

Подібні акції відбулися і в інших містах Португалії, де є українські громади. (Рада Спільки українців у Португалії)

ГЕЛЬСІНКІ

26 листопада на вшанування пам'яті жертв Голодомору у Посольстві України відбулася прем'єра вистави „Зерносховище“ Українського театру Фінляндії, конференція з автором п'єси Наталією Ворожбит та відкриття виставки, присвяченої роковинам Голодомору.

П'єса була написана на замовлення Королівського Шекспірівського театру, де і була поставлена вперше. Дія розгортається на тлі трагедії Голодомору 1932-1933 років, коли радянська влада з гарного українського села за кілька років зробила фактично цвинтар, з церкви – зерносховище, в якому загинувало зерно, поїдене мишами.

Також у храмі св. Генріха у Гельсінкі була відслужена Панахида за жертвами голодоморів в Україні. (Посольство України у Фінляндії)

Під час вшанування пам'яті жертв Голодомору в Гельсінкі.

Українці нагадали світові про Голодомор

КАНБЕРА

29 листопада Верхня палата австралійського парламенту – Сенат – ухвалила заяву до 85-их роковин Голодомору 1932-1933 років в Україні. Сенат засудив дії сталінського режиму, спрямовані на знищення національних, культурних та релігійних прав українців, а

також нагадав, що внаслідок свідомих дій цього режиму майже 7 млн. українців померли від голоду.

Союз Українських Організацій Австралії та Посольство України в Австралії привітали ухвалення цієї заяви і подякували сенаторові Катрині Білік за порушення такого важливого для українців всього світу питання у стінах австралійського Сенату. („Укрінформ“)

БРЮСЕЛЬ

Люк Девін (зліва) і Посол України у Бельгії Микола Точицький на відкритті виставки.

29 листопада у прес-клубі „Європа“ відкрилася фотовиставка „Страчені голодом“, присвячена пам'яті жертв Голодомору в Україні 1932-1933 років. Церемонію відкриття виставки відвідали представники дипломатичного корпусу при Євросоюзі та НАТО, української громади в Бельгії, члени парламентської групи дружби Україна-Бельгія, друзі України у Європі.

Представник України при Євросоюзі, Посол України у Бельгії Микола Точицький відзначив резолюцію Європарламенту, якою Голодомор в Україні було визнано злочином проти людства, та закликав країни світу долучитися до визнання цієї трагедії актом геноциду українського народу.

„Як у середині минулого сторіччя під час Голодомору, так і тепер українці продовжують гинути від агресивних дій Росії“, – заявив Люк Девін, керівник відділу Європейської служби зовнішньої діяльності. (Міністерство закордонних справ України)

СТОКГОЛЬМ

29 листопада у Парламенті Швеції вперше відбулося вшанування пам'яті жертв Голодомору в Україні 1932-1933 років, організоване за сприяння Міжпарламентської групи дружби між Ріксдагом Швеції та Верховною Радою України. До присутніх звернувся Посол України у Швеції Ігор Сагач.

Гостям заходу були показані світлини з архівів Центрального державного кінофотофоноархіву України ім. Гордія Пшеничного, Українського інституту національної пам'яті. Відомий музичний дует у складі українсько-шведської піаністки, директора Українського інституту у Швеції Наталі Пасічник та шведського скрипаля Крістіана Сворфара виконав „Мелодію“ українського композитора Мирослава Скорика.

Пам'ять мільйонів закатованих голодом українців було вшановано хвилиною мовчання. (Урядовий портал)

Промовляє Посол України у Швеції Ігор Сагач.

ЄРЕВАН

28 листопада в Єреванському навчально-науковому інституті Тернопільського національного економічного університету відбулися заходи у зв'язку з 85-річчям Голодомору 1932-1933 років в Україні. Участь взяли професори та студенти навчального закладу, співробітники Посоль-

ства України в Республіці Вірменія, представники української діаспори та вірменського середовища.

Присутні вшанували пам'ять жертв Голодомору та загиблих під час Революції Гідності хвилиною мовчання, приєдналися до загальнонаціональної акції „Запали свічку“ і переглянули фільм „Територія Голодомору: пам'ять невмируща“. (Посольство України в Республіці Вірменія)

ЧЕРКАСИ

Олександр Костирко

У Соборному парку міста, біля пам'ятного знаку жертвам голодоморів та політичних репресій, 25 листопада зібралось багато черкасців на спільний поминаний Молебень за невинно вбитими українцями, який відслужили священники різних конфесій.

Після хвилини мовчання відбулася хода до Соборної площі, де промовляли міський голова Анатолій Бондаренко, заступник голови обласної адміністрації Віталій Коваль, Митрополит Черкаський і Чигиринський Іоан Української Православної Церкви Київського Патріархату, настоятель парафії Покрови Пресвятої Богородиці Української Греко-Католицької Церкви о. Юліян Шеремета, депутат

обласної ради Любов Майборода.

Присутні долучились до загальнонаціональної хвилини мовчання та запалили свічки на площі у формі хреста.

Свічки у формі хреста на Соборній площі в Черкасах. (Фото: Олександр Костирко)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Департамент оборони оприлюднив звіт

ВАШІНГТОН. — Департамент оборони США оприлюднив 17 листопада звіт, в якому подано, що США мають майже 26 тис. військовослужбовців в Іраку, Афганістані та Сирії. Це число є багато вище, ніж Пентагон подавав в минулому. Секретар оборони Джеймс Метіс обіцяв надати більше прозорості цим числам після того, як він перебрав провідництво Пентагону за Президента Дональда Трампа. В Іраку США мають 8,892 службовців, в Афганістані – 15,298 і в Сирії – 1,720. Додатково 1,202 цивільні працівники Департаменту оборони служать в Афганістані. („www.military.com“)

■ США визнали Єрусалим столицею Ізраїля

ВАШІНГТОН. — Незважаючи на критику з багатьох сторін, Президент Дональд Трамп 6 грудня визнав Єрусалим столицею Ізраїля. Провідники Франції, Йордану, Єгипту, Савдійської Аравії, Туреччини та Арабської Ліги висловили глибокі застереження щодо цієї зміни американської політики. Президенти США впродовж десятиліть вважали, що статус Єрусалиму має бути вирішений у переговорах між палестинцями та Ізраїлем. Згідно з законом 1995 року, президент підписував кожні шість місяців виняток в ділянці національної безпеки, щоб Посольство США далі залишалось в Тель-Авіві. Під час своєї президентської кампанії в 2016 році Д. Трамп обіцяв перенести Посольство США з Тель-Авіву до Єрусалиму. („CNN“)

■ Верховний суд підтримав наказ Трампа

ВАШІНГТОН. — Верховний суд США 4 грудня підтримав наказ Президента Дональда Трампа, який забороняє в'їзд до США громадянам шести мусульманських країн: Чаду, Ірану, Лівії, Сомалії, Сирії та Ємену. Заборона також включає осіб з Північної Кореї та деяких високопосадовців з Венесуели. Два ліберальні судді на дев'ятичленному Верховному Суді, Рут Бейдер Гінсбург і Соня Сотомайор, виступили проти заборони президента. („Reuters“)

■ Канада готова на миротворчу місію

БРЮСЕЛЬ. — Міністер закордонних справ Канади Христия Фріленд заявила, що її країна радо візьме участь в миротворчій місії в Україні, але тільки якщо ці миротворці матимуть доступ до кордону з Росією. Вона це сказала 5 грудня на зустрічі міністрів закордонних справ країн НАТО в штаб-квартирі альянсу в Брюсселі. У вересні Президент Росії Володимир Путін сказав, що запропонує, щоб Рада Безпеки ООН вислала миротворців патрулювати на передовій лінії в східній Україні, але не на самому кордоні. Х. Фріленд признала, що така миротворча місія не є правдоподібною в найближчому часі. („U.S. News & World Report“)

■ Трамп не зважає на протести

ДЖЕКсон, Місісіпі. — Білий Дім підтвердив 5 грудня, що Президент Дональд Трамп візьме участь 9 грудня у відкритті Музею громадянських прав у Місісіпі. Відколи оголошено візиту президента 4 грудня, деякі діячі за громадянські права та афроамериканські активісти заявили, що вони бойкотуватимуть або протестуватимуть цю подію. Відповідаючи на запитання про можливі протести, прес-секретар Білого Дому Сара Гакетті сказала, що ця імпреза „має бути чимось, що об'єднує країну“. Кілька місяців тому республіканський губернатор запросив Д. Трампа на відкриття двох музеїв – громадянських прав та історії Місісіпі – з нагоди 200-ліття стейту. Національна асоціація для сприяння прогресу кольорового населення (NAACP) видала заяву 5 грудня, кажучи, що присутність Д. Трампа буде „образою“ для борців за громадянські права. Президент NAACP Дерик Джансон сказав, що президент не є гідний взяти участь у відкритті через його „страшний“ рекорд в ділянці громадянських прав. Цей музей громадянських прав є першим в країні таким музеєм спонзораним стейтом. На будову музею стейт видав 90 млн. дол., а 19 млн. дол. було зібрано з приватних джерел. („Los Angeles Times“)

Є підстави для надій

Кожне суспільство має природні надії на молодь. Успішні держави хочуть бути певними, що наступні покоління збережуть досягнуте батьками і примножать його, менш успішні – що молоді сили врешті-решт дадуть собі раду з недоліками й істотно оновлять країну. Молодь – це завжди енергія, ентузіазм, творче піднесення. Такою вона є і в Україні, де на її руки чекає дуже багато праці. В якій же мірі вона готова підставити своє плече старшим поколінням, до яких життєвих цінностей схиляється, яким є загальний соціально-психологічний портрет сьогодишньої української молоді?

На це запитання досить повно відповідають свіжі висліди спеціального дослідження, здійсненого Центром „Нова Європа“, Фондом ім. Фрідріха Еберта та соціологічною компанією „GfK Ukraine“. Йдеться про людей, народжених в період між 1990-ми роками і серединою 2000-их, тобто про вік від 12 до 27 років. А таких в країні – майже 8 млн., тобто п'ята частина населення.

Результати опитувань дають підстави для надій. Наприклад, 60 відс. молодих осіб підтримують рух України до Європейського союзу. Щоправда, на сході країни опонентів цього руху більше, ніж прихильників: 44 відс. проти 33 відс. 65 відс. опитаних сказали, що Україна і Росія перебувають у стані війни, 61 відс. вважає Росію винною за розпалювання збройного протистояння на Донбасі. Кожна третя молода особа хоче бачити Україну членом НАТО.

61 відс. молодих українців пишається, що є громадянами України, 80 відс. запевнили, що ніколи у своєму житті не зазнали дискримінації. Половина юнаків і дівчат в країні відвідують церкви і моляться вдома. 58 відс. опитаних згодні з думкою, що демократія є найкращою формою державного правління.

Разом з цим лише третя частина молодих людей вважає, що корупцію і хабарництво не можна виправдати за жодних умов. Також більшість опитаних швидше готові виправдати корупцію та аборти, ніж гомосексуалізм. Тобто, іншими словами, серед української молоді панує надто низький рівень толерантності до сексуальних меншин.

72 відс. задоволені власним рівнем освіченості, але не освітою в Україні загалом. Праця кожного п'ятого молодого українця вимагає меншого рівня освіти, ніж він має. Кожна п'ята молода особа навчалася або хотіла б навчатися за кордоном. Але майже кожна п'ята молода людина ніколи не читає книжок, а 76 відс. української молоді ніколи не були за кордоном.

Своїм життям задоволені 83 відс. опитаних, 71 відс. вірять у своє краще майбутнє. 72 відс. не мають бажання виїжджати з України.

Оптимальним віком для одруження і народження дітей молодь вважає 25 років. Шлюби після 30 років сприймає як аномалію. Щодо політики, то 49 відс. опитаних заявили про свою абсолютну недовіру до українських політиків. Так виглядає, що саме ця недовіра є для української молоді своєрідною „об'єднуючою ідеєю“. І все ж майже 75 відс. молодих українців переконані, що вже за найближчі 10 років і вони, і Україна в цілому житимуть краще, ніж сьогодні.

Це означає, що молодь України не байдужа до майбутнього і вірить у власні сили.

ІСТОРІЯ

Голодні селяни чинили опір владі

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Виступаючи 25 листопада у Києві, Президент Петро Порошенко сказав про Голодомор: „Дедалі важче знайти очевидців трагедії, адже будькому з тих, хто на власні очі бачив те жахіття, 90 і більше. Тепер це вже обов'язок молодшого покоління не дати згаснути пам'яті про Голодомор, передати її наступним генераціям українців“.

Ми встигли записати спогади тих, хто пережив Голодомор. Але зауважили стереотипне уявлення, що українці помирали покірно і мовчки. Усе ж, маємо сотні прикладів, коли люди не мовчали, намагалися відстояти себе, закликали односельців до захисту, розвінчували справжні наміри червоних хлібозаготівельників. Розповісти про це все уже нікому. Але є величезний масив архівних документів. Якщо проаналізувати їх з цієї точки зору, відкривається багато фактів українського опору, несприйняття насамперед більшовиками, руйнівного для України ладу.

Сількор (сільський кореспондент) Зоя Борщівка жила у селі і писала про те, що бачила навколо, не оглядаючись на авторитети. Ще до революції вона навчалася у Олександрійській прогімназії, але після смерті батька навчання продовжувати не могла, і, як пише у своїй автобіографії, з 16 років учительувала у довколишніх селах. У 1929 році через стан здоров'я перейшла на роботу рахівником сільськогосподарської артілі „Воля“. Це був час, коли українське селянство силою заганяли до колгоспів, розкуркулювали, висилали до Сибіру. Ще вчителюючи, З. Борщівка взяла участь в акції протесту.

Іван Коваленко розповідав слідству: „У Знаменському районі було три випадки голодівок проти тиску на куркульські елементи. В одному з них брала участь і вчителька Борщівка. Вона казала, що не може витримати, коли в селян забирають хліб несправедливо“.

З. Борщівка, пишучи про несправедливості під час розкуркулення (часто розкуркулювали середняків і навіть бідноту, принижуючи при цьому людей, примушуючи босоніж танцювати на снігу, або люти воду за комір на морозі), приходив до парадоксального як на свій час висновку: „Чесних трудівників розкуркулює бандота“. З. Борщівка писала в автобіографії: „Часто, прикриваючись іменем партії, робили злочини. Я спочатку дуже боліла серцем, бачачи таку неправду, пробувала боротися з цим, а потім почала писати до газети „Радянське село“, що виходила у Харкові“.

Найтяжчим випробуванням став Голодомор. Вона писала: „Ще й досі на язб нічого не виорано. Скотині зернового фуражу не залишилось. Свиной видохло більше ста голів. Озимі вимерзли, про що склали акт, але колгоспників знову залишають без хліба. На всіх кладуть пляму, що розбазарили хліб. Може, й були такі, що крали, але й були такі, як двоє старих Івановських. Вони з січня по листопад заробили старістю 310 трудоднів і залишилися без шматка хліба. Хіба це закон? Хто вимагає оплату за трудодні, тому шийють куркульство. Підводять під розкуркулення бідняків. Приміром,

Романа Люненка. Активісти ще й познущалися з нього: примусили босим танцювати на снігу. Принижують також колишнього батрака Семена Назаренка, якого незлюбили за те, що вказує на безгосподарність в артілі „Переможець“. Розкуркулений бідняк з бідняків Гарбуз Василь. Хто не хоче йти в артілі – роблять куркулем“.

Втративши надію хоч якось порятувати селян від страшної загрози голоду, наприкінці грудня 1932 року вона пише розпачливого і разом з тим погрозового та не по часах замашного листа секретареві Одеського обласного комітету партії. Відповіддю став арешт. Цей лист вартий, аби процитувати його повністю:

„Товаришу секретар! Для чого ж ти допустив таке у своїй області? За що ж ми повинні страждати, пропрацювавши чесно усе літо на колгоспних нивах? Де твої очі? У твоїй області серед білого дня твориться безчинство. А це хіба закон, щоб люди пухли від голоду, проробивши зиму і літо в артілі? А це хіба закон, щоб іти щодня на роботу і хліба не дають? А це хіба закон, що зменшують трудодні без постанови загальних зборів? А це хіба закон, щоб сім'ям червоноармійців накладати плян до двору? А це хіба закон, щоб свині їли гарну пшеничку в радгоспах, коли поряд люди не їдять хліба і діти плачуть щодня: „Дай хліба!“ А це хіба закон, коли люди не змогли виконати плян хлібозаготівлі через недорід та загибель посівів, накладати штраф? А це хіба закон, щоб забирати коней у індивідуалів, які не хочуть іти в колгосп, бо бачать, як там люди працюють без хліба, а часто і без ніякої страви? А це хіба закон, щоб накладати м'ясозаготівлю на все, як є, населення? А це хіба закон, щоб виносити імена чесних трудівників, які „образили“ його величність голову артілі справедливою критикою, на чорну дошку, а потім поводитись з ними як з ворожим елементом? А це хіба закон – залякувати людей Соловками, коли вони вказують на хиби? Та й мені вже починають замазувати рота. Значить, бачиш контрреволюцію, розгільдядство, саботаж, а мовчи, або пиши те, що тобі наказують? Так судить же мене краще – матеріяли я вже подала і в газети, і в ДПУ (Державне Політичне Управління) – перевіряй. Нащо ти допустив таке неподобство в своїй області? Гадую, ти косолапа, розгільдяди ти патентований, безгосподарник ти всесвітній. Щоб тобі повилазило, коли ти це бачиш, чортяко ти більмувата. Коли так, то ледарюка ти одеська, а не секретар. Зараз же зніми мені з чорної дошки село Кучерівку! Зараз же мені ту пшеницю, яку привезли на корм свиням, віддай людям, що ту зиму пухли від голоду, а цю зиму збираються вже вмирати. А вдруге перед тим, ніж заносити село на чорну дошку, приїдь та розпитай людей, за що їх несуть туди. Головотяпу акомунєбудь щось не сподобалося – він зразу на чорну дошку. Поспіши краще сказати щонебудь гарне про село, а погане перевір спочатку, а потім неси на чорну дошку“.

Копії листа З. Борщівки відправила також Сталінові, Ворошилову, у

(Закінчення на стор. 10)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com
Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.	

РОСІЙСЬКИЙ СЛІД

„Напаскудити американці“

Лілія Шевцова

Давня мрія російської еліти здійснилася! Росії вдалося деморалізувати якщо не всю Америку, то частину її естеблїшменту. Справа зовсім не в „змові“ Дональда Трампа з Володимиром Путіним. Можна зрозуміти американську Демократичну партію і журналістів, які дали повторюють цю мантру: треба ж якось пояснити, як у Білому Домі опинився демагог з мерехтливою свідомістю. Мова про більш серйозний процес: спроба Кремля в період президентської кампанії в США розважитися гакерством спровокувала наслідки, які можуть вплинути на механізми функціонування як американської, так і російської еліт. Здається, цей факт тільки починають усвідомлювати по обидві сторони океану.

Розслідування „російського сліду“ в ході американських виборів, яке веде команда незалежних прокурорів, відкрило шлюзи, з яких ринув потік бруд. У ньому тонуть

не тільки шахраї, які опинилися в керівництві виборчого штабу Д. Трампа, а й члени його адміністрації і, нарешті, клінтонівська команда, яка, як з'ясувалося, замовила компромат на Д. Трампа. Ось-ось у вирі з'явиться сама Гиларі Клінтон.

Словом, почалося з пошуків „російського сліду“, а обернулося дискредитацією американського естеблїшменту, який загруз у брехні і в прагненні збагачення будь-якою ціною. При цьому мова йде про збагачення за рахунок контактів з авторитарною клептократією. Хвиля, піднята в США, обов'язково докотиться і до Європи, де вже в тривозі застигли ті, хто займався тим же, що і їх американські колеги: стригли купони за рахунок обслуговування корупційних режимів. Причини для хвилювання обґрунтовані: 29 європейських урядів вже зажадали розкрити імена анонімних власників власності на території їхніх країн.

Втім, зараз за світову клептократію віддувається російська еліта.

Все більше інформації про інфраструктуру, яка дозволяє легітимізувати в США (і на Заході в цілому) вивезені з Росії гроші. Йдеться про значну суму – близько 1 трлн. доларів (за даними Національного бюро економічних розслідувань США), виведених з країни після розпаду СРСР. Спостерігачі припускають, що половина цих грошей, якщо не більше, точно осіли в Америці. Ця інфраструктура включає в себе сотні юристів, бізнесменів, політиків, експертів і журналістів, які займаються обслуговуванням російських рантьє (осіб, котрі проживають на доходи від власності чи інвестицій).

За десятиліття глобалізації, тобто відкритих кордонів, російська еліта зуміла зформувати на Заході солідну базу безбідного існування. У свою чергу, західний лобістський левітан, зацікавлений в корумпованій Росії, що стала для нього джерелом збагачення, створює для російського самодержавства сприятливе міжнародне оточення. Ця

взаємна „dolce vita“ тривала б ще довго, якби комусь у Кремлі не спало на думку „напаскудити американці“, не замислюючись про відплату.

Прокурори-чистильники вирішили почати з джерел добробуту представників американської еліти, що контактують з росіянами. Завдання зрозуміле: знайти точки зіткнення фінансових інтересів і політичного компромату. Виниклий пейзаж показує всеїдність американського естеблїшменту, якщо мова йде про гроші. Керівник виборчого штабу Д. Трампа Пол Манафорт обібрав колишнього українського Президента Віктора Януковича на 75 млн. дол., при цьому не забувши полегшити гаманець Олега Дерипаски на 26 млн. Колишній радник Д. Трампа з нацбезпеки Майкл Флін доїв турецький бюджет, взявши у телекомпанії „Russia Today“ трохи – 45 тис. дол. Скільки манафор-

(Закінчення на стор. 19)

ПРОБЛЕМА ДОНБАСУ

„Остаточне врегулювання“ вже не за горами?

Петро Олещук

В середині листопада відбулося кілька знакових подій, які можуть мати далекосяжні наслідки щодо конфлікту на Донбасі.

По-перше, у численних коментарях представників Росії та США не раз повторювалася теза, що пріоритетом і кінцевою метою реалізації ідеї з введенням миротворців на територію окупованих районів Донецької і Луганської областей є повна реалізація „Мінських угод“. Тим самим публічно було спростовано поширену в українській пресі концепцію, що, мовляв, миротворці – це така альтернатива „Мінську“. Насправді і у Вашингтоні, і в Москві ніхто подібним чином ситуацію не розглядає, що і було підтверджено офіційно.

Отже, висловлена раніше теза, що Москва може піти на підтримку ідеї введення миротворців на Донбас, лише якщо дістане гарантії повної реалізації „Мінських угод“, набула підтвердження.

Попередня прогностика, зроблена на підставі аналізу джерел, тепер є емпіричним фактом. Більше того, стає очевидно, що реалізація „Мінських угод“ – це саме та „рамка“, у межах якої зараз обговорюються подальші кроки щодо ухвалення та втілення в життя резолюції Ради безпеки ООН щодо миротворців.

Другий важливий момент – це повернення у публічний переговорний процес щодо конфлікту на Донбасі спецпредставника України з гуманітарних питань у Мінській контактній групі – Віктора Медведчука. Коли я раніше припускав, що за основу у реалізації Мінських домовленостей може бути взятий саме „план Медведчука“, то мова йшла саме про припущення, засноване на здогадках та інтуїції. А також на тому, що саме перший етап „плану Медведчука“ передбачає ухвалення рішень щодо імплементації „політичної частини“ „Мінських угод“. Зокрема законопроектів про особливий статус окупованих райо-

нів Донбасу, амнестією для бойовиків та про вибори на цих територіях, про зміни до Конституції щодо децентралізації уповноважень від Києва до регіонів України.

Однак, 15 листопада сам автор плану гучно увійшов до інформаційного простору, провівши зустріч з Володимиром Путіним. За її підсумками російський президент заявив про можливість обміну полоненими. Мова про домовленості про звільнення понад 70 бійців АТО в обмін на 304 прибічники самопроголошених Донецької і Луганської „народних республік“.

Якщо такий обмін відбудеться, він буде наймасштабнішим за весь час бойових дій на Донбасі. Навряд чи випадково інформація про нього з'явилася саме тепер. Ну і це не може бути не пов'язане з перемовами між представниками Кремля та Білого Дому, останній тур яких завершився буквально напередодні.

Які висновки напрашуються за підсумками усіх цих подій?

По-перше, такий масштабний обмін з дипломатичної точки зору виглядає сигналом про готовність Кремля до припинення війни та переходу до політичного врегулювання. По суті, це виглядає як „знак доброї волі“, який передбачає, що офіційний Київ та Вашингтон у відповідь погодяться на зустрічні кроки.

По-друге, Кремль явно підвищує статус В. Медведчука як „переговорника ч.1“, з яким керівництво Росії готове вести перемовини. „Вирішуючи питання“ особисто з В. Медведчуком, В. Путін задає формат та статусність перемовного процесу. І це теж навряд чи випадковість. Швидше це теж дипломатичний жест, орієнтований, у тому числі, і на підтвердження статусу „плану Медведчука“ як „робочого документу“, який Кремль готовий визнати основним інструментом політичного врегулювання.

По-третє, сам по собі обмін може переслідувати і цілком виразні комунікативні завдання, щоб полегши-

ти проходження ключових рішень через український парламент. Зрозуміло, що звільнення 74 полонених буде знаковою подією, за якою спостерігатиме вся Україна. Емоційне тло, яким відгукнеться українське суспільство у відповідь на повернення героїв війни, може посприяти проходженню через парламент ряду рішень, передбачених „Мінськими угодами“.

На основі цих дипломатичних сигналів можна відновити загальну архітектуру тих домовленостей, які можуть мати виразний зв'язок з пунктами проекту резолюції ООН, щодо якої зараз ведуться жваві дискусії.

Очевидно, самі домовленості виходять далеко за межі тексту резолюції та передбачаються у вигляді „обміну люб'язностями“ між основними гравцями у вигляді США і Росії, який має передувати введенню миротворців до Донбасу.

Схоже, першим туром має бути саме „обмін полонених“. Далі – питання безпеки, наприклад, у вигляді введення миротворчого кон-

тингенту на лінію розмежування. Потім – політичні рішення з боку Верховної Ради (амнестія, проведення виборів на Донбасі, особливий статус для Донбасу, зміни до Конституції щодо децентралізації тощо).

І нарешті – введення миротворців у всю зону конфлікту, що має бути сигналом про врегулювання конфлікту.

Ще одним сигналом про ймовірність такого сценарія слугує раптове відкладення розгляду Верховною Радою законопроектів про „реінтеграцію Донбасу“, у якому передбачалося визнання Росії агресором. Очевидно, прийняття цього закону загальмувало б обмін полоненими і подальші кроки. А тому в останній момент український парламент переніс розгляд документу з 16 листопада на грудень. При цьому не виключено, що у грудні парламент буде розглядати не цей текст, а зовсім інші законодавчі ініціативи.

„Газета по-українськи“

Петро Олещук – політолог, Київ.

Заява Державного департаменту США

4 грудня речниця Державного департаменту США Гетер Нуерт оприлюднила вміщену нижче заяву.

Останні події, зокрема зрив розслідування корупції на високому рівні, затримання посадових осіб з Національного антикорупційного бюро України (НАБУ) і вилучення чутливих файлів НАБУ, викликають занепокоєння щодо прихильності України до боротьби з корупцією. Ці дії, очевидно, є частиною зусиль з підтримки незалежних антикорупційних інститутів, які Сполучені Штати та інші країни допомогли підтримати. Це підриває довіру громадськості і загрожує зменшенням міжнародної підтримки України.

Державний секретар США (Рекс) Тілерсон заявив: „Для України немає сенсу боротися за своє тіло на Донбасі, якщо вона втрачає свою душу від корупції. Антикорупційні інститути повинні підтримуватися, фінансуватися і захищатися“.

Відображаючи вибір народу України, Сполучені Штати закликають всі гілки влади в Україні спільно працювати над викорінюванням корупції з суспільного життя. Подолання корупції є ключем для досягнення стабільності, безпеки та добробуту для всіх українців.

Президент СКУ відвідав Францію, Румунію і Болгарію

ТОРОНТО.– 18-21 листопада президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Євген Чолій, на запрошення складової організації СКУ, Репрезентативного комітету Української громади у Франції відвідав Париж та Санліс у Франції, де обговорив актуальні українські питання на зустрічах з урядовцями і українськими громадами та долучився до вшанування жертв Голодомору 1932-1933 років та відзначення 50-ліття СКУ.

Президент СКУ подякував Франції за підтримку України в захисті своєї територіальної цілісності від російської агресії, зокрема за її внесок у переговори нормандського формату. Е. Чолій закликав до посилення та продовження санкцій проти Росії. Разом з цим він закликав Францію визнати Голодомор 1932-1933 років геноцидом українського народу.

18 листопада разом з головою Репрезентативного комітету Української громади у Франції Тарасом Горішнім президент

Церемонія покладання квітів біля могили Невідомого солдата і Вічного вогню під Триюмфальною аркою в Парижі. (Фото: СКУ)

СКУ поклав квіти до меморіальної дошки жертвам Голодомору та до пам'ятника королеві Франції Анні

Ярославні.

Е. Чолій побував на Літургії, яку в Церкві свв. мучеників Бориса і

Гліба відслужили секретар Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви Владика Богдан Дзюрах та Єпископ єпархії св. Володимира Великого в Парижі для українців греко-католиків Франції, Бельгії, Нідерландів, Люксембургу та Швейцарії Борис Іудзяк.

Цього ж дня з нагоди 50-ліття СКУ відбувся круглий стіл, під час якого Президент СКУ виголосив головну доповідь про основні нинішні пріоритети СКУ щодо підтримки інтересів України та українського народу. Також виступили Віце-прем'єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України Іванна Климпуш-Цинцадзе, Владика Богдан та Борис і Т. Горішній. Учасники круглого столу переглянули документальний фільм „50 років Світового Конгресу Українців” та обговорили шляхи майбутньої співпраці. Президент СКУ побував на Вечірній службі в Церкві свв. муче-

(Закінчення на стор. 9)

Пласт і УГКЦ підписали меморандум про співпрацю

КИЇВ. – 25 листопада у Києві під час II Крайового пластового конгресу голова Пласту Станіслав Андрійчук та Предстоятель Української Греко-Католицької Церкви Блаженніший Святослав підписали Меморандум про співпрацю. Пласт і Церква співпрацюватимуть у проведенні спільних заходів для молоді, готуватимуть добровольців для роботи із молоддю, розроблятимуть нові освітні програми та курси. З-поміж іншого – створюватимуть нові та підтримуватимуть вже існуючі пластові осередки.

Патріарх УГКЦ зазначив, що йому надзвичайно приємно перебувати в такому середовищі. Він згадав про свої відвідини пластово-

го табору „Сокіл”, а також про те, який внесок зробив Митрополит Андрей Шептицький для цієї організації.

„Митрополит Андрей Шептицький розумів, що Пласт – це є дуже важливий спосіб виховання української молоді. Тому Церква повинна зробити все для того, щоб допомогти нашим молодим дівчатам і хлопцям стати справжніми людьми, християнами і великими українцями. Можна сказати, що мрія Андрея Шептицького була втілена. Адже з тих пластунів зростали і вийшли провідники нашого народу, герої національно-визвольних змагань”, – зазначив Патріарх Святослав.

На його думку, зараз непросто виховувати сучасну молоду людину, оскільки ми живемо в часи іншого творення способу людських стосунків. Саме тому є надзвичайно важливо, щоб ми бачили свячеників у Пласті і щоб пластуни були активними членами наших парафій.

„Я думаю, що сьогоднішній меморандум про співпрацю, який ми підписали, є ніщо інше як продовження великого задуму Митрополита Андрея Шептицького, ба більше, продовження ідей Блаженнішого Любомира! – сказав Блаженніший Святослав.

За його словами, він погоджується з тезою про те, що Пласт є дитям Церкви, а християнський світогляд є в основі методики Пласту. „Я б дуже хотів, щоб ця співпраця розвивалася в ключі взаємної допомоги й підтримки. Тоді кожен залишається собою, але працюють всі разом. Ми навіть на міжконфесійному рівні можемо опікуватися Пластом”, – наголосив він, відповідаючи на запитання відвідувачів заходу.

Патріарх стверджує, що зараз є певні труднощі, оскільки потрібно

навчити молодь розрізняти добро між злом, а також те, що є добро і зло. На жаль, цю істину не всі розуміють. Живучи у світі постправди, де людина сама вирішує, що є добрим і злим для неї, ми можемо потрапити у пастку, сказав він.

„Сподіваюся, що ми будемо гарними партнерами та зможемо послужити, зокрема у пляні християнської моралі, а у вихованні немає міжконфесійної розбіжності, бо в цьому пляні ми ідентичні. Приємно, що Українська Православна Церква Київського Патріархату абсолютно погоджується з пластовим гаслом: „Бог і Україна!”. „Україна є в тому гаслі, вона є в тій оптиці церковного служіння!” – сказав глава УГКЦ.

Пласт – це національна скавтська організація України, мета якої сприяти всебічному патріотичному самовихованню української молоді на засадах християнської моралі, на свідомих, відповідальних та повноцінних громадян місцевої, національної та світової спільнот і на провідників українського суспільства.

Департамент інформації УГКЦ

Наукове Товариство ім. Шевченка

в Америці

запрошує на

Літературний Ярмарок

Золотий гомін Павла Тичини:

до століття Української революції 1917-1921 рр.

Програму укладено з віршів із поетичних збірок Тичини «Соняшні кларнети» (1918), «Замість сонетів та октав» (1920), «Плуг» (1920) і «Вітер з України» (1924)

Учасники:

Олена Дженнінгс

Василь Махно

Світлана Махно

Марія Ревакович

В суботу, 16 грудня 2017 року

о 5-ій годині по пол.

в будинку НТШ

63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)

New York, NY 10003

Патріарх Української Греко-Католицької Церкви Святослав та голова Пласту в Україні Станіслав Андрійчук підписують меморандум про співпрацю. (Фото: Департамент інформації УГКЦ)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

У Каліфорнії пом'янули Лесю Українку

Дарія Чайковська

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. – В Українському Культурному Осередку відбувся творчий вечір „Велична жінка – Леся Українка“, присвячений пам'яті видатної української поетеси. Ідея вечора пам'яті народилася у керівника осередку Дарії Чайковської і була підтримана усіма членами управи. Головною метою проекту було розповсюдження української культури серед американського населення і серед українців-емігрантів, особливо народжених у США. Творчим керівником проекту стала Вікторія Кузіна.

До програми вечора увійшли поетичні та прозові твори великої письменниці, які звучали українською та англійською мовами (вірш „Contra spem spero“ декламувала студентка Леслі Ро). А ще звучали пісні у виконанні співачки Асі Горської та підростаючої зірочки Маргарити Кузіної. Пластичну композицію „Лесина душа“ виконала танцівниця Юлія Тимошенко.

Глядачів захопив документальний фільм режисера Володимира Ніколайця „Великі українці – Леся Українка“. Стрічку озвучували відомі культурні діячі Роман Віктюк та Ада Роговцева. Вона розповіла про останні роки життя Лесі Українки в Грузії, куди поетеса поїхала на лікування.

Музика композитора Мирослава Скорика лунала впродовж усієї програми, ведучими якої були Люба Кеске та А. Горська, а головною героїнею Галина Стадник.

Учасники вечора „Велична жінка – Леся Українка“ (зліва): Юлія Майкалс, Оленка Крупа, Люда Вусик, Дарія Чайковська, Люба Кеске, Діянна Стецишин-Болтон, Ляля Лісовська, Зоріана Кеске і Ольга Старов. (Фото: Віктор Макогоненко)

Президент СКУ...

(Закінчення зі стор. 8)

ників Бориса і Гліба.

19 листопада Е. Чолій узяв участь у церемонії покладання квітів на вшанування жертв Голодомору до могили Невідомого солдата і Вічного вогню біля Тріумфальної арки.

Цього ж дня він побував у Соборі Паризької Божої Матері на екуменічній Панахиді в пам'ять про жертви Голодомору, полеглих героїв Революції Гідності та під час війни на сході України, що пройшла під патронатом Кардинала Римско-Католицької Церкви Андре Вінг-Трой. Панахиду провели Владики Богдан і Борис, Владика Дені Жаш'є, та від імени Владики Української Православної Церкви США Даниї-

ла Зелінського – о. Іван Радевич.

22-23 листопада президент СКУ Е. Чолій на запрошення Союзу Українців Румунії (СУР) відвідав Бухарешт з метою просування важливих українських питань перед владними структурами Румунії та обговорення подальшої співпраці з українською громадою.

На зустрічах з урядовцями він подякував Румунії за значну підтримку України та закликав до подальшого поборювання гібридної війни Російської Федерації, яка також є загрозою для держав Європи. Е. Чолій закликав Румунію визнати Голодомор 1932-1933 років геноцидом українського народу.

22 листопада президент СКУ виголосив доповідь перед представниками СУР про працю СКУ. Того ж дня Е. Чолій долучився до відзначення Посольством України Дня

гідності та свободи в Культурно-інформаційному центрі, де виступив з вітальним словом. У Бухарешті президент СКУ відвідав книжковий ярмарок, де була експозиція книжок СУР.

24-25 листопада президент СКУ Е. Чолій на запрошення Спільноти українських організацій Болгарії „Мати Україна“ відвідав Софію, щоб зустрітися з її урядовцями, високопосадовцями та українською громадою для обговорення важливих українських питань. Під час зустрічей він подякував Болгарії за всебічну підтримку України в боротьбі з російською агресією, наголосив на головуванні Болгарії від 1 січня до 30 червня 2018 року в Раді Європейського Союзу та заохотив її скористатися цим статусом для посилення санкцій проти Російської Федерації, поки

вона не буде дотримуватись Мінських домовленостей та не звільнить Крим і схід України.

24 листопада президент СКУ мав виступ про найважливіші нинішні завдання української діаспори перед її представниками під час святкової вечери.

25 листопада Е. Чолій приєднався до українців у вшануванні пам'яті жертв Голодомору під час Панахиди в Церкві Святої Неділі Болгарського Православного Патріархату, яку провів о. Кирил Попов. Того ж дня Е. Чолій побував у Будинку кіно, де виступив з промовою на показі фільму режисера Костянтина Чакирова „Прийшла осінь 1946“ про Голодомор в Басарабії 1946-1947 років. Президент СКУ разом з українцями Болгарії поклав квіти до пам'ятника Тарасові Шевченкові.

Президент Світового Конгресу Українців на книжковому ярмарку в Бухарешті. (Фото: СКУ)

Під час Панахиди в Церкві Святої Неділі Болгарського Православного Патріархату.

Щоб розмістити рекламу у „Свободі“, телефонуйте на 973-292-9800, дод. 3040

Виставка Алли Горської відкрила новий сезон

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 20 вересня під час виставки „Алла Горська. Живопис, графіка“, яка 8 вересня відкрила новий сезон у столичній галерії „Дукат“, відбулася презентація першого альбому творів видатної художниці Алли Горської (1929-1970).

А. Горська була в центрі подій у 1960-их роках, які скінчилися масовими арештами. Дружина художника Віктора Зарецького А. Горська була вбита разом із її свекром. Мисткиню називали „душею шістдесятництва“. Великі сподівання й такі ж великі втрати, рішучий потяг до боротьби відобразились в графічних, а згодом і монументальних творах художниці.

До каталогу увійшли 130 робіт з музейних та приватних збірок: портрети видатних діячів української культури, роботи, присвячені сучасникам А. Горської, ескізи до художнього оформлення вистав та збірки поезій Ліни Костенко.

Відомий історик-дисидент Сергій Білокінь з мистецтвознавцем Аллою Маричевською під час презентації.

В 1960-их роках в українській радянській архітектурі відзначався сплеск національних мотивів. А. Горська у співтворстві з Опанасом Заливахою, Галиною Зубченко, Галиною Севрук та Людмилою Семикіною створила вітраж „Шевченко. Мати“ у червоному корпусі університету ім. Тараса Шевченка, який знищили на вимогу партійного керівництва. Мозаїчні панно вона створювала у Києві, Донецьку, Краснодоні, Маріуполі. Мозаїчне панно „Вітер“ – єдина монументальна робота А. Горської у Києві, що збереглася на будівлі ресторану „Вітрик“ на проспекті Академіка Глушкова після руйнування її монументальної творчості радянською владою.

Організатори виставки зібрали її ключові роботи, намагаючись показати всебічно художницю. У галерії представлено 34 роботи А. Горської: театральні ескізи, дерев'яні колажі, замальовки до народних колядок та Шевченкових дум.

Алла Горська. Образ до вистави „Ніж у сонці“. (1965).

Алла Горська. Ескіз мозаїчного панно „Вугільна квітка“ (1948).

Алла Горська. „Припять. Пором“ (1950).

Алла Горська. Портрет Василя Симоненка (1955).

Голодні селяни...

(Закінчення зі стор. 6)

Знам'янське ДПУ і в Червону армію (їй вона чомусь особливо довіряла).

Мешканці хутора Станбалка Василь Задорожній, Степан Коновал та Григорій Удод не були куркулями, але мали міцні середняцькі господарства. Вступати в колгосп не поспішали, хоча їх там чекали – три чверті колгоспної бідноти не мали тяглової сили, а в середняків у кожному дворі – по парі коней. Вони створили свій гурт одноосібників, а коли почали наступати на горло, стали колгоспниками, але попередньо продали всю свою робочу худобу.

Голові колгоспу ім. Михайла Калініна Григорій Кожухар свідчив органам ДПУ: „Серед населення поширилися настрої про переваги індивідуального господарювання. Головну роль відігравав Василь Задорожній, до голосу якого маса особливо пильно прислухалась як до людини грамотної, добре розвинутої і дуже хитрої“.

Не відставав і Г. Удод, відкрито виступав на зборах і закликав односельців не голосувати за плян хлібозаготівель. Виступи Г. Удода наведені в протоколах: „Доки ми вже будемо ці пляни приймати? У минулому році теж, коли приймали, то казали нам, що не будемо голодувати, а насправді ледь до весни дожили. Тепер так само заберуть весь хліб, а ми будемо з голоду пухнуть. Не треба нам плянів, і дурні ті будуть, що за них голосуватимуть“.

Слова хутірських опозиціонерів у російськомовних протоколах наведені щирою українською мовою. Зрозуміло, щоб боротися з такими опонентами, владі потрібен був серйозний аргумент. Їм висунули звинувачення у злочинстві. Жодних доказів, крім того, що у них знайдено по кілька пудів кукурудзяного чи житнього борошна або соняшнику, слідство не роздобуло.

На початку 1930-их років українці, бачачи наближення голоду, виїздили на Кавказ. З українського села, як відомо, тоді вирватися було непросто, тож це вдавалося неба-

гатьом. Частина з них повернулася у рідні місця. Дехто так і укоровився у чужій стороні. Священик Михайло Діяковський до останнього сподівався, що його родина зможе пережити тяжкий час. А він почався у нього ще до Голодомору, коли у селі червона влада зачинила сільський храм, де раніше правив його батько. Навесні 1933 року, коли голод уже став нестерпним, запропонував синові Леонідові переплисти Дністер і перейти на румунський бік, сподіваючись знайти там порятунк для себе, а, може, й підтримку для родини. Вирушили у Тираспіль, де на березі Дністра, сховавшись у видолинку, відслідковували маршрут прикордонного наряду. Влучивши потрібний момент, кинулись у воду.

Пізніше Леонід на допиті розповів, що батько зміг подолати три чверті водного шляху, а потім гукнув, що більше не має сил. Леонід дістався румунського берега і відразу звернувся до місцевої влади. Його направили у місто Бендери, де він перебував під вартою, а потім переправили у Молдову. Усупереч його

волі, втікача повернули в СРСР, де відправили юнака у виправно-трудові табори.

У селі Новоолександрівка спротив владі під час Голодомору був не поодиноким. Одним із тих, хто не хотів коритися, був Архип Коломієць. Він не хотів іти у колгосп, перебивався випадковими заробітками, не платив податки і мав уже 350 рублів боргу. Група представників сільської влади прийшла описувати майно. Було це увечері 10 січня 1933 року. Коли почали складати акт, він вихопив схований обріз і почав стріляти. Вбив активіста Анфіма Коваленка, Марфу Сащенко, поранив члена сільради Чабаненка. Тієї ж ночі Архип з родиною зуміли виїхати з села. Затримали їх через два тижні уже у Ялті. Слідство було недовгим. Виїзний Дніпропетровський суд засудив А. Коломієця до розстрілу, дружину – на 10 років таборів.

Наш земляк Олександр Семениченко у своїй книзі спогадів „Харків, Харків“ вдало підмітив: „Коли б окремі вибухи ненависти й боротьби скласти разом, були б Гімалаї українського опору“.

НОВИНИ НАУКИ

У Києві вперше представили раритети Межигір'я

Георгій Лук'янчук

МЕЖИГІР'Я, Київська область. – З 22 серпня по 10 вересня в Національному музеї Тараса Шевченка в рамках Міжнародного історико-культурного проекту „Забуте Межигір'я“ відбулася однойменна виставка, що складалась з шести розділів: давня історія Межигір'я; Києво-Межигірський Спасо-Преображенський монастир; історія Києво-Межигірської фабрики; технологічний процес виробництва фаянсу; продукція фабрики; Т. Шевчен-

ко та Межигір'я – унікальні картини Т. Шевченка з межигірськими сюжетами.

Виставку відкрили керівник Відділу музейної справи Міністерства культури України Володимир Чорногор, генеральний директор Національного музею Т. Шевченка Дмитро Стус, директор Вишгородського історико-культурного заповідника Влада Литовченко, директор музею історії Десятинної церкви Наталя Писаренко та інші.

(Закінчення на стор. 12)

Виставку „Забуте Межигір'я“ відкривають історик-дослідник Генадій Ніколаєнко (зліва) і Володимир Чорногор. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Ця пропозиція дійсна до
14 січня 2018 року.
Тільки для
нових передплат.

РІЗДВЯНИЙ
ПОДАРУНОК

Читайте 15 місяців

СВОБОДА

за ціну
річної передплати

\$90 за друковану версію (\$80 для членів УНСоюзу)
\$40 за електронну версію (\$35 для членів УНСоюзу)

Хочете мати зручність читати обидві версії -
друковану і електронну?

Додайте лише \$5 до ціни друкованої.

Зверніться тепер до
нашого Відділу передплат:

973-292-9800 x3040

subscription@svoboda-news.com

Пластова Станиця Ньюарк
разом з Ланкою Батьків

запрошують Вас з ріднею і приятелями на

ПЛАСТОВИЙ БАЛЬ

в суботу, 20-го січня 2018 року

Grand Ballroom at Hanover Marriott, 1401 Route 10 East, Whippany, NJ 07981

Софія Гундерсен
Максим Турко

Олена Дарія Кравець
Юрій Куріца

Аваліна Микел
Стефан Білик

Іванна Старожитник
Андрій Стельмах

Софія Шиприкевич
Християн Майк

Коктейль з перекусом: год. 6:00
Презентація дебютанток: год. 7:15
Опісля вечір і забава: год. 9:00
Оркестри «Темпо» і «Грім»

Вступ за вечерю, забаву та коктейль перед презентацією:
\$160 від особи, дорослі
\$125 від особи, учні та молодь до 25 літ
\$55 від особи, діти 10 літ та молодші
Місяць мусять бути заплачені до 31-ого грудня 2017 р.

Вступ на Забаву без вечері \$50 (тільки можна купити при дверях)

Квитки просимо замовляти у
Plast Newark Deb 2018, c/o Alexandra Zawadiwsky, 71 Galway Drive, Mendham, NJ 07945
email: PlastNewarkDeb2018@gmail.com Tel: 908-448-6389

Замовлення кімнат у готелі: 800-228-9290 or 973-538-8811. Покликатися на PLAST room block rate.

Організатори виставки „Забуте Межигір'я“.

У Києві вперше...

(Закінчення зі стор. 11)

На виставці показали археологічні знахідки 2017 року з території Межигірського монастиря та фаянсової фабрики. Завдяки знайденим матеріалам вдалось відтворити процес виготовлення унікальної продукції на Межигірській фаянсовій фабриці, що у XIX-XX ст. славилась як перша фабрика тонкого фаянсу.

За історичним значенням та внеском в національне державотворення і культуру монастир можна порівняти з Києво-Печерською та Софіївською лаврами.

Окремою частиною виставки була експозиція „Шевчен-

ко і Межигір'я“. 29 серпня раритети Межигір'я представили чужинським дипломатам.

Послухати розповідь про археологічні знахідки прийшли Посол Болгарії в Україні Красімір Мінчев, прес-секретар Посольства Республіки Чехія Давід Машек, працівник адміністративного відділу Ісламської Республіки Афганістан Саїд Мокім та представник Посольства Гвінеї й Африканської ради в Україні Діало Іса Садіо, який розповів, що знімався у фільмі „Інфоголік“ на території Межигір'я і продекларував уривок з вірша Т. Шевченка.

6-10 вересня відбувся науковий лекторій провідних вчених та мистецтвознавців України з питань Межигір'я.

Одне на думці...

(Закінчення зі стор. 1)

лог Сергій Лямець.

Однак, і з майбутньою перемогою П. Порошенка не все так просто. Друга президентська каденція для нього ледве чи можлива без сильного політичного запліччя. Дотепер ним був союз „Блюку Петра Порошенка“ з „Народним фронтом“ Арсенія Яценюка. Чи збережеться він надалі – під великим знаком запитання. Недавні з'їзд „фронтівців“ залишив по собі загальне враження, що А. Яценюк має намір повернутися у велику політику. З'їзд докладно перерахував успіхи першого після Революції Гідності уряду прем'єра А. Яценюка – від безпосередньої участі на барикадах Майдану до відмови від російського газу і практичного початку реформ.

„Коли ми прийшли, на всю країну було 108 тис. грн. на казначейському рахунку. Коли наш уряд пішов, на всю країну з чужоземною валютою було 90 млрд. грн.“, – нагадав у своєму виступі А. Яценюк.

Не виключено, що у зручний час кандидат на пост президента від „Народного фронту“ – а такий з'явиться обов'язково – відновить у пам'яті українського суспільства негарну історію про те, як Адміністрація П. Порошенка витратила 30 млн. дол. на дискредитацію і звільнення прем'єра А. Яценюка.

Союз між „БПП“ і „Народним фронтом“ ледве чи має перспективу ще й з тієї важливої причини, що на згаданому з'їзді А. Яценюк оголосив про намір конституційно зменшити уповноваження президента на користь прем'єр-міністра та Верховної Ради. А цього П. Порошенко аж ніяк не може прийняти. Не для зменшення сво-

їх уповноважень він домігся вирішального впливу на всі гілки влади. І якщо далі робить люб'язні заяви про „тісну співпрацю“ з „Народним фронтом“, то лише для того, аби міцно зв'язати „фронтівців“ своїми обіймами й не дати їм вирушити в самостійне плавання.

Втім, ще годі сказати, хто від цих обіймів може виграти. Політологи обговорюють версію, згідно з якою П. Порошенко не має кращої кандидатури на керівника свого передвиборного штабу, ніж Секретар Ради національної безпеки і оборони Олександр Турчинов, один з чільних „фронтівців“. Питання в іншому: чи залишиться О. Турчинов лояльним до П. Порошенка в нових політичних умовах?

Серйозне і ледве чи здійсниме завдання для П. Порошенка – домогтися політичної підтримки від західних партнерів, від Європейського Союзу і США. Бо корупції в Україні не меншає, а Президент П. Порошенко, як один з найбільших олігархів України, особисто не зацікавлений у заснуванні антикорупційного суду. Ось декілька думок представників Заходу з цього приводу.

Посол США в Україні Марі Йованович: „Ми виділяємо одну важливу реформу – створення Антикорупційного суду України“.

Очільник Представництва ЕС в Україні Гюг Мінгарелі: „Потрібно посилити ефективність новостворених органів і швидше створити Антикорупційний суд“.

Державний секретар США Рекс Тілерсон: „Ми обговорили важливість впровадження антикорупційних реформ, зокрема створення Антикорупційного суду“.

Перший заступник голови Між-

народного валютного фонду Дейвід Ліптон: „Створення Антикорупційного суду є важливим наступним кроком. Ми закликаємо уряд зробити цей крок“.

Депутат Європарламенту Ребекка Гармс: „Антикорупційний суд унеможливить вибіркове правосуддя і забезпечить прозорість“.

Міністер закордонних справ Литви Лінас Антанас Лінкевічюс: „Важливо створити Спеціалізований антикорупційний суд у найкоротші терміни“.

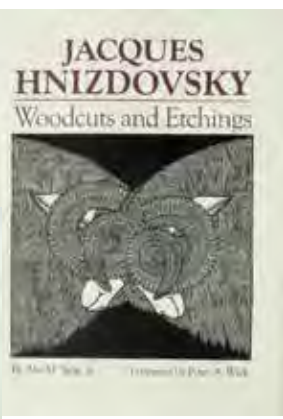
Важливо, доцільно, необхідно. Реальність трохи інша. Німецький політолог Андреас Умланд бачить її такою:

„Незважаючи на те, що президент в деяких інших областях (наприклад, зовнішня, торговельна або військова політика) виявився ефективним державним діячем, малоімовірно, однак, що Порошенко очолить антикорупційну боротьбу. Цей вибір він міг зробити ще три роки тому. Багато хто (в тому числі і я) в 2014 році сподівалися, що новий український президент піде цим шляхом... Однак, з огляду на амбівалентне минуле Порошенка до Революції Гідності і особливості висунення його кандидатури в президенти навесні 2014 року, шанси на подібний результат завжди були незначними. Швидше, Порошенко був і залишається членом олігархії України з її специфічними політичними прерогативами, прихованими міжфракційними угодами і шкідливими управлінськими навичками“.

Скільки ще потрібно революцій, щоб українці навчилися правильно обирати владу? Не месій, не пророків – їх присилає небо – а просто порядних людей?

ЯКІВ ГНІЗДОВСЬКИЙ ВІДБИТКИ РИСУНКИ МАЛЮНКИ

Компанія **William Greenbaum Fine Prints** є в бізнесі понад 50 років. В даний час маємо для продажу 40 творів підписаних Я. Гніздовським. Також хочемо купити ще більше його відбиток, рисунків та малюнків.

ВСІ ТВОРИ МОЖНА ОГЛЯНУТИ НА ВЕБ-СТОРІНЦІ
www.greenbaumprints.com

Просимо звертатися з усіма питаннями на
wng@greenbaumprints.com
або по телефону, 508-284-7036

William Greenbaum Fine Prints
98 South Street
Rockport, MA 01966

Галерія відкрита за попереднім домовленням.

Член: **International Fine Print Dealers Association**

Товариство Українських Інженерів Америки
Українське Лікарське Товариство Північної Америки
Український Інститут Америки

широ запрошують Вас на
традиційне святкування різдвяної

Я ЛИНКИ

з перекусом, напівками
та мистецькою програмою у виконанні
Учасників гурту - "Четверта хвиля"

в суботу, 16-го грудня, 2017р

(двері відкриті о год. 7:00 вечора, програма починається о год. 7:30 вечора)

в Українському Інституті Америки
2 East 79th Street, Нью Йорк

Вступ: \$45, студенти і емерити \$35
просимо виписувати чеки на „Ukrainian Engineers Society of America“
за інформацією просимо звертатися до (347) 301-1612

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Поет мріє побачити Донецьк в Україні Вечір присвятили Климентові Квітці

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – У місті 24 жовтня гостював поет Станіслав Жуковський, який виріс і закінчив школу у селі Рівному Кіровоградської області, понад 50 років мешкає у Донецьку, де майже 30 років очолював обласну організацію Спілки письменників, працював редактором у видавництві „Донбас“.

Він розповів: „Усе навколо російське – гроші, товари у магазинах, ліки в аптеках. Усе невисокої якості і дуже дороге. Удвічі-утричі дорожче, ніж в Україні. А найгірше – це культурна пустеля. Українських газет, книжок, театру, кіно немає взагалі. На українські телевізійні канали можуть дивитися тільки ті, у кого є супутникова антена.“

Поет Станіслав Жуковський

Ну, і страх. Люди бояться говорити відверто один з одним. Донецьк зазнав руйнувань, але здебільшого їх уже відремонтували.

Я мрію дожити до того часу, коли Донецьк знову стане Україною“.

Георгій Лук'яничук

КИЇВ. – До 110-річчя вінчання Лесі Українки і Климента Квітки в церкві на Деміївці 28 вересня в Музеї Лесі Українки відбувся вечір, присвячений К. Квітці.

4 лютого 1880 року, на Сумщині, у родині нащадків українських козаків, народився К. Квітка – майбутній юрист, учений, видатний представник вітчизняної етномузикології, професор Московської консерваторії і засновник Кабінету народної музики (тепер Науковий центр народної музики ім. К. Квітки), одностудець і коханий чоловік Лесі Українки.

На вечорі „Климент Квітка. Хто він?“ виступили старший науковий співробітник музею Лесі Українки Любов Коштеляничук, завідувача Деміївською бібліотекою Галина Козлова, завідувача Музею Лесі Українки Ірина Щукіна.

Присутні побачили збірник „Народні мелодії з голосу Лесі Українки“ з коментарями і нотами

К. Квітки, записаними ним словами з уст Лесі Українки, виданий у Києві 1917 року, та репродукцію його у Луцьку 2006 року, багатотомне видання „Українські Народні Мелодії“ (Нью-Йорк, Українська Вільна Академія Наук у США, 1964 рік), інші раритетні видання.

Не оминула доля жертв Великої терору і К. Квітку. Він був заарештований та перебував в таборах у Казахстані. І лише досконале знання багатьох європейських мов врятувало йому життя.

На вечорі відбулася презентація листів К. Квітки до Олени Пчілки, які підготувала до друку Тетяна Третяченко. Виступив фолклорний ансамбль вокально-хорової студії при Національному заслуженому академічному народному хорі України ім. Григорія Верьовки (керівник Анна Лук'янова).

Вечір став цікавою пізнавальною сторінкою для всіх, хто хоче глибше познайомитися з незвичайною постаттю у культурному житті України.

Учні вивчали спадщину Панаса Мирного

Валентина Шемчук

ПОЛТАВА. – Літературна гра „Знайомий незнайомець Панас Мирний“ 27 вересня відбулася в обласній дитячій бібліотеці, названій іменем клясика української літератури. Змагалися учні школи ім. Панаса Мирного.

Супроводжували їх на життєвих та літературних шляхах автора фахівці з масової роботи та творчих здібностей дітей Ольга Вільховик та

Ольга Піскун. Були також науковці Літературно-меморіального музею Панаса Мирного, громадські діячі, педагоги.

Допомогли учням виступи директора бібліотеки Лариси Митрофанової, голови обласного відділення Міжнародної організації „Жіноча громада“ Валентини Шемчук, яка подарувала книгозбірні видання роману П. Мирного „Повія“, опубліковане 1962 року в Києві.

Учасники зібрання в обласній бібліотеці ім. Панаса Мирного в Полтаві. (Фото: Ольга Вільховик)

Нагородили лавреатів конкурсу

Ярослав Пітко

ЛьВІВ. – 2 листопада обласне об'єднання Всеукраїнського товариства „Просвіта“ ім. Тараса Шевченка у залі Львівського історичного музею нагородило понад 70 лавреатів Міжнародного дитячо-мистецького конкурсу „Тарасовими стежками“ з нагоди Дня української писемності та мови.

У конкурсі брала участь молодь України, Польщі, Словаччини, Аргентини, Бразилії, Італії віком від 5 до 19-ти років у трьох вікових групах та трьох тематичних номінаціях. Окрему категорію становили учні та студенти мис-

тецьких навчальних закладів.

Конкурс впродовж 15 років об'єднує учнівсько-студентську молодь довкола ідей та доробку Тараса Шевченка і є найбільшим мистецьким конкурсом в Україні.

Нагородження лавреатів Міжнародного дитячо-мистецького конкурсу „Тарасовими стежками“.

Співає фолклорний ансамбль вокально-хорової студії при Національному заслуженому академічному народному хорі України ім. Григорія Верьовки. (Фото: Георгій Лук'яничук)

На Волині вшанували Валентина Мороза

Євген Цимбалюк

ЛУЦЬК. – 7 вересня 81-річний Валентин Мороз, історик, представник українського національного руху, дисидент і політв'язень, який нині мешкає у Львові, отримав звання „Почесний громадянин Волині“. Таке рішення прийняла Волинська обласна рада, визнаючи його заслуги перед краєм та Україною.

В. Мороз родом з села Холонів району Волинської області. Вперше його заарештували за проукраїнську діяльність у 30-річному віці й засудили до чотирьох років позбавлення волі. На свободу вийшов 1 вересня 1969 року і знову взявся за „антирадянську агітацію і пропаганду“.

У 1970 році В. Мороза засудили вдруге – на 14 років і визнали особливо небезпечним рецидивістом. Українська інтелігенція різко відреагувала на беззаконня й жорстокість суду, у США й Канаді відбулися демонстрації протесту біля радянських посольств і консульств. Але рішення радянського суду вступило в силу.

У 1974 році у Володимирській тюрмі В. Мороз оголосив голодування й витримав п'ять місяців добровільної відмови від їжі й

Валентин Мороз

тако вибором право на поліпшення умов тюрмного утримання. Пізніше вистояв і проти примусового лікування у московському Інституті судової психіатрії.

Звільнили в'язня 1979 року під тиском світової громадськості в рамках підготовки американо-радянських переговорів щодо підписання Договору про обмеження стратегічних озброєнь (ОСО-2).

У США звільнений В. Мороз зайнявся викладацькою та громадською роботою. На початку 1990-их років повернувся в Україну.

***Looking to buy
a new car?***

New car* loan special – up to 5 year term.

1.99% APR

AUTO LOANS

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org
Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

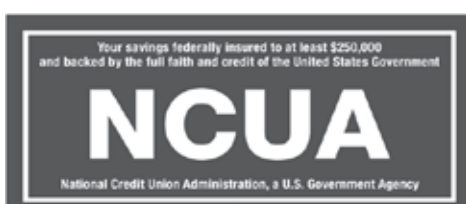
Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

***New cars – up to 85% of Purchase Price, \$50,000.00 maximum per loan.**

Вісті Фундації ім. Івана Багряного

Грудень 2017 року, ч. 207

Премію ім. Івана Багряного отримав Павло Гриценко

Премію ім. Івана Багряного присуджує Фундація з 1996 року особам, які роблять визначний внесок у розумову державної незалежності України. Вона присуджується щороку 2 жовтня до дня народження І. Багряного. Лавреатам премії вручається диплом та 1,000 дол. В 2017 році лавреатом премії є Павло Гриценко.

Сергій Козак

Доктор філологічних наук, директор Інституту української мови Національної Академії Наук України (від 2008 року) Павло Гриценко, народився 23 вересня 1950 року в селі Матроска на Одещині. Освіту здобував спершу в селі, а далі в Ізмаїлі, в Одеському університеті ім. Іллі Мечникова, де закінчив українське відділення філологічного факультету. Вчителював у сільській школі, працював асистентом катедри української мови Одеського університету, потім – в Інституті мовознавства, а з утворенням Інституту української мови – у цій установі. Дослідницьку роботу впродовж низки років поєднував із викладанням мовознавчих курсів та читанням спецкурсів в університетах України та Польщі.

У своїх дослідженнях П. Гриценко особливого значення надає проблемі мовокористування і мовотворчості знакових особистостей – класиків і сучасних українських авторів, вивчає й популяризує спадщину науковців попередніх поколінь, повертає в науковий обіг цінні лінгвістичні праці (уклав і опублікував книжку призабутих цінних досліджень

про мову Тараса Шевченка).

П. Гриценко опублікував понад 500 наукових і науково-популярних праць, долучився до підготовки й видання понад 50 монографій і наукових збірників про українську та інші слов'янські мови, є видавничим рецензентом численних наукових досліджень в Україні та Польщі. Наукові мовознавчі праці П. Гриценка сприйняті й високо оцінені фахівцями в Україні та поза її межами.

Великого значення П. Гриценко надає функціонуванню української мови в Україні та за її межами, бере участь у створенні законодавчої бази щодо повноформатного функціонування української мови як державної на всій території України в усіх сферах суспільної комунікації.

П. Гриценко часто виступає у засобах масової комунікації, на наукових зібраннях, засіданнях представницьких і державних органів влади, різноманітних публічних заходах у різних містах України.

Упродовж років П. Гриценко бере участь в роботі журі Міжнародного конкурсу з української мови ім. Петра Яцика, проведення якого має високий позитивний розголос.

Д-р Павло Гриценко

П. Гриценко – автор ґрунтовної передмови до збірника „Мовний світ Івана Багряного“ (Київ, 2016), який побачив світ завдяки Фундації ім. І. Багряного.

У Дніпрі вітали активістів

Книга Тетяни і Сергія Дзюбів.

Фідель Сухоніс

Фундація ім. Івана Багряного та Всеукраїнський щомісячник „Бористен“ (представництво Фундації ім. І. Багряного на Січеславщині) заснували відзнаку ім. І. Багряного.

У 2017 році лавреатами почесної нагороди стали: керуючий Дніпропетровською єпархією Української Православної Церкви Київського Патріархату Симеон за розбудову Української Церкви на теренах Наддніпрянщини і підтримку бійців і родин українських воїнів; поетеса, перекладач, літературознавець Тетяна Дзюба (Чернігів) – за переклади українською мовою віршів видатних поетів світу; письменниця Світлана Талан (Севеодонецьк Луганської області) за систематичне висвітлення боротьби за незалежність і сучасне життя Донбасу в художніх творах та у журналі „Бористен“; родина Івана та Світлани Свириденків (Конектикат) – за просвітницьку роботу в діаспорі та Україні, підтримку Збройних Сил України; письменник, журналіст, перекладач, критик, президент Літературно-мистецької академії України Сергій Дзюба (Чернігів) – за видатну міжнародну діяльність на благо України; подружжя Антона та Ольги Філімончуків (Нью-Джерзі) – за участь у численних громадських акціях, спрямованих на утвердження незалежності України.

27 жовтня віншували нагороджених.

Відзнака Фундації ім. Івана Багряного.

Управа Фундації ім. Івана Багряного щиро вітає членів та жертводавців Фундації, редакторів, працівників та читачів газети „Свобода“, провід та членство Українського Народного Союзу, представників Фундації в Україні Олександра Шугая в Києві, Олега Романчука в Львові, Сергія Козака на Полтавщині, Петра Антоненка в Чернігові та Фіделя Сухоніса в Дніпрі та всю українську громаду діаспори, український уряд та народ з Новим Роком та святом Різдва Христового й бажає всім щастя, здоров'я й всього найкращого!

Щиро дякуємо за підтримку Фундації!

Від часу появи попередньої сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви на різні цілі такі особи: 1,100 дол. – **Оксана Мосович** (з них 500 дол. на видавничу діяльність „Бористену“ та на допомогу оборонцям України та їх родинам, 500 дол. для журналу „Березіль“ в Харкові та 100 дол. для потреб Фундації), 1,000 дол. – **Віра Боднарчук** для Товариства Української Мови (ТУМ), 750 дол. – **Іван Буртик** для „Бористену“ на видання книги; 500 дол. – **Ольга Матула** в пам'ять її чоловіка Петра Матули, який помер 2 жовтня (з них 300 дол. для Фундації та 200 дол. для журналу „Бористен“), 400 дол. – **Ярослава Француженко** в пам'ять покійного П. Матули для

Фундації), 225 дол. – **Валентина Чудовська** (з них 125 дол. для „Бористену“ та 100 дол. для бюлетеню „Наша Церква Київський Патріархат“), 200 дол. – **Тереня Тонкович** для потреб в Україні, 172 дол. – **Раїса Хейлик** на пачку харчів для родини вояків, а решту для „Бористену“, по 100 дол. – **Роман Воронка та Ірина Щербя** на потреби Фундації, 25 дол. – **Ірина Бікерстоф-Смик** для Фундації.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати видавництвам, журналам та газетам України, пораненим воякам та їх родинам та сиротам.

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:

Bahriany Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967

Сторінку редагує Олексій Коновал

Погодитися на незгоду

(Закінчення зі стор. 2)

національної ідентичності, прискорена і радикалізована конфліктом з Росією. У рамках цієї ідентичності вагомими, ніж раніше, ролі відіграють символи, що вособлюють боротьбу за національне визволення та незалежність. Значна частина цих символів в історичній ретроспективі антагоністична стосовно Польщі, однак, у нинішніх українських реаліях колишній „антипольський“ сенс цих символів повністю випарувався. Наприклад, симпатизувати Польщі й водночас шанувати Степана Бандеру — цілком сумісні для нинішнього пересічного українця речі, однак, у пересічного поляка це породжує глибокий когнітивний дисонанс і нерозуміння.

Зі свого боку, Польща переживає ренесанс власної національної ідентичності, невід'ємною складовою якого є канонізація певного сприйняття трагічних сторінок істо-

рії, зокрема Волинської трагедії 1943 року, що її більшість суспільства сприймає як геноцид. Сьогоднішню Польщу вже не задовольняє формула примирення, котра ще недавно здавалася універсальною для таких історичних конфліктів: „пробачаємо і просимо вибачення“. Будь-які дії політичних провідників, спрямовані на вшанування польських жертв, вважаються польським суспільством нещирими й недостатніми, якщо не супроводжуються готовністю до перегляду власних поглядів на історичні події (як це сталося торік, коли Президент Петро Порошенко особисто вшанував пам'ятник жертвам Волинської трагедії).

На відміну від України, де є конкретна історична причина загостреного національного відчуття — конфлікт з Росією, — у польському випадку не все так очевидно. Багато кому в Україні причини різкого повороту Польщі до конфліктної парадигми розуміння польсько-українських взаємин незрозумілі. Якщо скористатися кінематографічним порівнянням, з Києва часто не

ясно, чому на зміну Польщі епохи „Вогнем і мечем“ прийшла Польща „Волині“. Тим більше — під час тяжких випробувань, які випадають нині на долю України (на відміну від Польщі, що живе мирним і ситим життям). Тому й загострене небажання занурюватись у логіку сусіда.

Втім, брак розуміння причин не може бути виправданням для сліпоты чи ігнорування очевидних фактів. Польщу не вдається повернути в часи Олександра Квасневського. Так само як Україну — в часи Леоніда Кучми чи Віктора Януковича.

Хочуть цього наші польські друзі чи ні, Українська Повстанська Армія, постаті її ідейних провідників та командирів є невід'ємною складовою нинішньої „мобілізаційної“ версії української ідентичності, спрямованої проти агресивної політики Росії. В осяжній історичній перспективі, доки триватиме українсько-російський антагонізм (а він триватиме довго), немає підстав очікувати, що постаті-уособлення збройної боротьби за неза-

лежність часів Другої світової війни відійдуть із першого ряду новітнього героїчного пантеону українців.

Так само й українцям не варто очікувати, що поляки погодяться з домінуючим українським трактуванням історії УПА, а також відмовляться від власного сприйняття Волинської трагедії 1943 року як свідомого геноциду українцями цивільного польського населення (а не як симетричного міжнаціонального конфлікту і взаємних спровокованих етнічних чисток, як це бачиться з української сторони).

У середньостроковій перспективі цілком можливе формування певного спільного бачення суперечливих сторінок історії. Воно може сформуватися в результаті тривалого діалогу істориків, як це сталося у 50-ті роки минулого століття між Німеччиною та Францією. Однак успіху цього процесу, швидше за все, чекати доведеться довго.

Свого часу сторонами було прийняте загалом правильне рішення — „залишити історію історикам“: було створено формати для історичного діалогу, де професіонали з обох сторін намагались якщо не вийти на спільні позиції, то, як мінімум, зробити свої позиції максимально ясними і зрозумілими для іншої сторони.

Україна, фактично, запозичила у Польщі модель Інституту національної пам'яті — установи, що формує „офіційний“ історичний наратив, опікується архівами, збереженням місць пам'яті. Діалог між цими двома інституціями має тривати, при цьому сторони мають уникати спроб чинити тиск на кадрову політику одна одної у цьому питанні.

Тим часом поважні інституції, що опікуються національною пам'яттю з обох сторін, не повинні перебирати на себе ролі міністерств закордонних справ. Історики не повинні ставати дефакто ключовими дипломатами і самостійно приймати рішення, які істотно впливають на перебіг двосторонніх взаємин загалом. Водночас і дипломати не мають приміряти на себе ролі професійних істориків.

За нинішніх умов необхідно провадити двосторонній історичний діалог, однак, при цьому позбавити його вирішального впливу на політичний рівень двосторонніх стосунків. Історики мають узяти на себе тривалу місію — формування, де це можливо, спільного історичного способу мислення з контроверсійних питань, а там, де це неможливо, — паралельних неантагоністичних концепцій. Однак, брак успіхів у їхньому діялозі, якщо такий буде, не може призводити до підризу всього порядку денного двосторонніх зв'язків.

При цьому варто підняти на дипломатичний рівень і вирішити як політичне (а не історичне) питання збереження та вшанування місць поховань українців у Польщі та поляків в Україні.

І хай поляки не погодяться з „окупацією“ (з таблички на львівському музеї „Тюрма на Лонцького“) стосовно ролі Польщі на західній Україні у 1918-1919 роках, так само як українці не погодяться з „геноцидом“ стосовно Волині 1943 року. Однак, це не може бути виправданням нездатності сторін впровадити конструктивний порядок денний двосторонніх взаємин заради майбутнього, заради гідного місця обох народів в Європі та світі.

„Дзеркало тижня“

Олександр Сушко – науковий директор Інституту Євро-атлантичного співробітництва, Київ.

Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union

БЕЗКОШТОВНО online банківські послуги

MOBILE App

ФОТОГРАФУВАННЯ ТА ДЕПОЗИТ ГРОШОВОГО ЧЕКА
ПЕРЕВІРКА ЗОБРАЖЕННЯ ВИПЛАЧЕНИХ ЧЕКІВ
ЗНАХОДЖЕННЯ НАЙБЛИЖЧИХ БЕЗПЛАТНИХ БАНКОМАТІВ (АТМ)
КЕРУВАННЯ КРЕДИТНИМИ КАРТКАМИ ЧЕРЕЗ DIRECT VISA®
ОНЛАЙН BILL PAY
ЗА ДОПОМОГОЮ DirectPaySM
І БІЛЬШЕ!

Докладні інформації про цю послугу подані у www.selfreliance.com/disclosures/.
За докладною інформацією телефонуйте на безкоштовний номер **#888.222.8571**

Home Office:
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 60622
773-328-7500

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911
302 E. Army Trail Rd. Bloomingdale IL 630-307-0079
734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

SELFRELIANCE.COM
Full Financial Services

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by the full faith and credit of the United States Government
NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

FIND IT IN THE App Store

Сенат Пенсильванії...

(Закінчення зі стор. 1)

від українського народу, що спричинило смерть до 10 млн. невинних чоловіків, жінок і дітей. Цей Голодомор-геноцид, що означає „вбивство голодом“, був створений советським режимом, щоб покарати свідомих українців у їхньому спротиві економічному, політичному і соціальному поневоленні українців“.

Резолюцію подав стейтовий сенатор Стюарт Грінліф на засіданні Сенату. Спікер Сенату, заступник губернатора Майк Стек викликав поіменно кожного члена Сенату до голосування „за“ або „проти“ резолюції.

Сенатор С. Грінліф представив делегацію української спільноти: директора Української Національної Інформаційної Служби (УНІС), голову комітету США для усвідомлення Українського Голодомору-геноциду 1932-1933 років Михайла Савківа, голову Відділу Українсько-

го Конгресового Комітету Америки у Філадельфії Евгена Луціва та голову Комітету Голодомору у Філадельфії Уляну Мазуркевич. Всі сенатори піднялись з місць і привітали делегацію оплесками.

Перед голосуванням в Сенаті делегація зустрілася з С. Грінліфом в часі якої М. Савків вручив сенаторові відзначення „Приятель УНІС“.

Перед від'їздом з Гарісбургу делегація мала робочу візиту до офіційної стейтової установи освіти, де розглянуто можливості включення справи українського Голодомору-геноциду у освітню систему пенсильванських шкіл.

Делегація зустрілася також з заступником губернатора М. Стеком, який цікавився українськими справами і обговорював економічні можливості співпраці з Україною. Він запевнив делегацію, що відвідає Україну, щоб особисто поцікавитися існуючими можливостями економічної співпраці.

Учасники зустрічі (зліва): стейтові сенатори Арт Гейвуд і Боб Мени, Уляна Мазуркевич, Михайло Савків, Євген Луців, стейтовий сенатор Стюарт Грінліф. (Фото: Дар Грос)

Contact us:
888-538-2833

4%

PREMIER NINE*

ALSO AVAILABLE:
SELECT SEVEN – 3.5%*
STARTER FIVE – 3.0%*

ANNUITIES

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
General Information: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

* First year rate. Second Year Rate – 3.0%.
All annuity rates are subject to change. Not available in all states

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

Сума	Оплата	Сума	Оплата	Сума	Оплата
\$100 - \$7	\$400 - \$12	\$800 - \$17			
\$150 - \$10	\$500 - \$12	\$900 - \$20			
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20			
\$300 - \$12	\$700 - \$17				

Сума вище \$1000 - Оплата 2%

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саями - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Жінка, середнього віку, пошукує працю з проживанням по догляду за особами похилого віку. Має багатолітній досвід та дуже добрі рекомендації. Довгий час працювала в Toms River, де і тепер проживає. Вільно володіє англійською, українською та російською мовами. Розмовне знання польської.
Тел. **848-224-2511**

Пошукую працю з проживанням по догляду за особами похилого віку. Маю багатолітній досвід та дуже добрі рекомендації. Тепер проживаю в Cedar Knolls, NJ. Володію українською та польською мовами. Маю підставове знання англійської та російської.
Тел. **973-855-9756** або **973-538-9185**

Купуйте 2-х кімнатну квартиру, 73,4 м/2 у новобудовах Львова з повним обладнанням. Індивідуальне опалення + 2 електрокотли, кондиціонер, 2 скляні балкони. Кухня: газова плита. Новий ігровий майданчик, автобусна зупинка 3 хв. Картинки надсилатимуться за запитом. Контакт: **pierwszyakt@gmail.com**

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

LAW OFFICES OF ZENON B. MASNYJ, ESQ.

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, securities arbitration, divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

140 Second Avenue
New York, NY 10003
212-477-3002
zbmasnyj@verizon.net

If 212-477-3002 landline not working, please call 201-247-2413

Друкарня COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

**ЕВГЕН
ОШЦИСЛАВСЬКИЙ**
2-ий Заступник президента
Ліцензований продавець
страхування життя
Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070

e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

МАРІЯ ДРИЧ

Ліцензований Продавець
Страхування Життя

MARIA DRICH

Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Tel.: 973-292-9800 ext. 3035

e-mail: mdrich@unamember.com

UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

EXCLUSIVE CLOSING COSTS SPECIAL

**Save \$1,000 or up to all closing costs with a UKRFCU mortgage
Easier to be approved than ever before!**

LIMITED TIME OFFER:

Loan Amount:
\$250,000 or more
Closing Costs:
UKRFCU pays: 100%
Borrower Pays: \$0

Loan Amount:
\$200,000 - \$249,999
Closing Costs:
UKRFCU pays: \$2,000
Borrower Pays: Balance

Loan Amount:
\$100,000 - \$199,999
Closing Costs:
UKRFCU pays: \$1,000
Borrower Pays: Balance

Terms and Conditions:

Available for purchase, internal and external refinances on primary residences. Investment properties and vacation homes not eligible. Loan amount minimum is \$100,000 to be eligible for Exclusive Closing Cost Special. Closing costs are inclusive of the mortgage application fee, appraisal fee, commitment fee, title service charges, and government recording fee. Borrower will be refunded. Qualified applicants must be members or sign-up for membership in the UKRFCU. New memberships are subject to UKRFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location). This offer is non-transferable and cannot be combined with any other offer. Loans are subject to approval criteria, not all applicants will qualify. Offer is subject to change or withdrawn without notice. Offer is valid starting November 1, 2017.

Philadelphia | Jenkintown | Trenton | Feasterville
www.ukrfcu.com

Federally Insured by NCUA

Call our Mortgage Department today: 215-725-4430

„Напаскудити американці“

(Закінчення зі стор. 7)

тив і флінів знаходиться на утриманні російської еліти і чи люблять вони інтереси Кремля? Ось що намагаються з'ясувати американські прокурори.

А тут якраз і приспів „Райське досє“ з новими офшорними витоками, яке дає можливість прокурорам зайнятися фінансовими зв'язками Секретаря Департаменту торгівлі США Вілбура Роса і трампівського зятя Джареда Кушнера з російськими компаніями („Сибур“ і „Новатек“) і російськими олігархами (Генадій Тимченко, Леонід Міхельсон, Кирило Шамалов, Юрій Мільнер). Це лише початок. Всі, кого ця тема цікавить, затамувавши подих, чекають реалізації санкцій акту Конгресу США від 2 серпня про оприлюднення американської власності російської правлячої верхівки.

Страх повинен скувати обидві сторони, що беруть участь в процесі інтеграції російської еліти в ненависну їй західну систему. Владислав Сурков дуже недоречно почав іронізувати з приводу „кризи“ західного лицемірства. Погоня за „російським слідом“ говорить про те, що Захід почав позбавлятися подвійних стандартів, тому навряд чи російський владний прошарок розділяє сурковську іронію.

Наскільки далеко готове піти американське правосуддя у виявленні грошей російського правлячого прошарку, вивезених з Росії? Адже якщо дійсно зайнятися здійсненням санкційного акту, то доведеться оприлюднювати не лише походження російських брудних грошей, а й називати тих, хто допомагав їх відмивати. Потрібно буде виводити на чисту воду західний механізм обслуговування російської клептократії, але ж при цьому можуть спливати такі імена! Може виявитися цілком досить для того, щоб розхитати американську систему. Чи підуть на це США?

Незалежно від того, наскільки далеко вирішиться рухатися американська машина самоочищення, політична кляса США (навіть та його частина, яка замішана в обслуговування російських рантьє) буде таврувати Росію. Причому ті, хто, як В. Рос, замішаний у співпраці з близькими до Кремля структурами, будуть таврувати Росію особливо самозабутньо. Як інакше очистити репутацію? Ті, хто були партнерами російської клептократії та обслуговували її інтереси, рятувати її не будуть - вони рятуватимуть себе.

Модель виживання російського самодержавства через використання США в двох іпостасях - як ворога для виправдання військо-

вого патріотизму всередині Росії і як канал впровадження російської еліти „в Захід“ - починає розвалюватися. Парадокс в тому, що російська еліта, яка вигідно влаштувалася в доляровому вимірі, потрапляє у залежність від держави, яку вона уявляє собі як ворожу. Можна уявити, які муки ця еліта відчуває! Що робити? Розпродавати все нажите в США і бігти? Але куди - в Росію? У Росії замкнутися, зробивши зі своєї країни Північну Корею? Ні, навряд чи знайдеться багато бажаючих отримати таке задоволення, та плюс ще й російського Кіма на свою голову (до речі, В. Путін навряд чи підходить для цієї ролі). Тоді що робити: йти на угоду з американським правосуддям, з політичними або розвідувальними органами США? Але це означає бути постійно „на гачку“.

Втім, російська еліта зі своєю нерухомістю і вкладками в США давно „на гачку“. Нове в тому, що американці перестали бути до цього явища байдужими. Якщо ще недавно російська система успішно використовувала в своїх інтересах західне „лицемірство“, то зараз настає час, коли США мають можливість скористатися лицемірством російської еліти, котра спокусилася благами долярової цивілізації.

В. Путін на саміті Азійсько-Тихоокеанського економічного співробітництва у В'єтнамі, нарікаючи про „кризу“ у відносинах з Америкою, заявив про готовність „перегорнути цю сторінку“ і закликав будувати „гармонійні взаємини зі США“. Це саме те, про що зараз мріє неспокійна російська правляча кляса, усвідомивши, яку ціну доводиться платити за своє гопництво. Але на жаль: для Д. Трампа в ситуації, коли Росія стала приводом для чищення „американських стаєнь“, будь-яке нове „перезавантаження“ стосунків з Москвою стане політичним самогубством.

Як „американка“ експлуатувати залежність російських, покищо неясно: може затягнути зашморг тугіше, а може його і відпустити. Але якщо відпустить, то тільки в обмін на угоду. Наші співгромадяни з чуйним політичним нюхом і власністю в США вже повинні вишикуватися в чергу до американських слідчих органів з готовністю до угоди. Питання: що вони готові (і можуть) запропонувати в обмін на імунітет і збереження власності? Але як, скажіть, бути в цій ситуації з російською державністю і національними інтересами? Про національну гордість помовчимо.

Радіо „Свобода“

Лілія Шевцова - російський політолог, опозиційний до путінського режиму, Москва.

В 11-ту СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

св.п. Ірени з Думановських ФЕРЕНЦЕВИЧ

будуть відправлені

**Заупокійні св. Літургії
у вівторок, 19 грудня ц.р.**

в Українській католицькій церкві Вознесіння Христового
в Чорткові та

о год. 7-ій ранку

в церкві св. Миколая в Пасейку, Н.Дж.

Вічна їй пам'ять!

З глибоким сумом сповіщаємо рідних, близьких, друзів, знайомих та вельмишановну українську громаду, що 4 грудня 2017 року, на 89-му році життя упокоїлася в Бозі наша дорога Дружина, Мама, Бабуся та Сестра

світлої пам'яті

ГАЛИНА ДОБУШ

(з дому Сидоренко)

яка народилася 29 березня 1928 року в Липові Долоні та виростала в Гадячі на Полтавщині.

Відспівування новопредставленої раби Божої
відбулося 9 грудня 2017 року

в Церкві-Пам'ятнику Святого Андрія
в Савт Баунд-Бруку, Н. Дж. (South Bound Brook, NJ)
та поховання на церковному цвинтарі.

Покійна була визнаною майстринею та спеціалізувалася на українських вишивках та випікання унікальних короваїв.

У глибокому смутку залишилися:

чоловік - Григорій Добуш
донька - Оля Лупань з чоловіком Володимиром
онук і онука - Андрій та Ніна Лупань
сестра - Люба Адамс
близькі та далекі родичі в Америці та Україні

Вічна їй пам'ять!

Для вшанування пам'яті Покійної, бажаючі можуть скласти добродійні пожертви на підтримку Злученого Українського Американського Допомогового Комітету:

United Ukrainian American Relief Committee, Inc. (ZUADK)
1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA, 19111
Ph: 215-728-1630.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083

908-964-4222 • 973-375-5555

www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА - директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Простіший Спосіб Платити

ВЖИВАЙ ТЕЛЕФОН, А НЕ ГАМАНЕЦЬ. ЦЕ ПРОСТО, НАДІЙНО І БЕЗПЕЧНО!

Відтепер можете вживати свої кредитні або дебетні картки VISA від SUMA для здійснення покупок через Apple Pay, Android Pay або Samsung Pay. Використовуйте усі переваги своїх кредитних або дебетних карток VISA від СУМА при зручних оплатах через додаток на телефоні.

Все що потрібно зробити – завантажити додаток і внести інформацію про свою картку від СУМА.

Наші зручно розташовані філії до Ваших послуг

Main Office
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch
Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch
Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch
Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch
Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org